

Aviisi

21 MAART
2010
ALV

zie
p.39

- **ONAFHANKELIJKHEIDS-DINER 2009** p. 49
- *Brabants geluk* p.11
- *Herinnering aan de Winteroorlog* p.20
- *De weg van Raate* p.24

ACTUEEL PESÄ in Brussel 9
ARTIKEL Brabants geluk waaert uit over Finland 11, Een herinnering aan de Winteroorlog 20, Dag Marja, 36, Discover Kainuu deel 1: De Weg van Raate 24, Gevangen van de grond 31

RUBRIEKEN Column: Winter 17
Van onze correspondent: Kersttijd in Finland 26
VERENIGING Onafhankelijkheidsdag 2009 49

Activiteiten van de vereniging

Aankondiging:
Algemene Ledenvergadering 39

VERDER
Van het bestuur 3, Agenda 6, Kleintjes 7, Belangrijke adressen 52, Colofon 52, Inschrijfformulier 53

Coming home starts here.

**Only Finnair can bring you
to 15 destinations in Finland.**

Round-trip ticket Amsterdam-Helsinki € 225,-
(round-trip, incl. taxes, subject to availability and changes)

**For reservations contact your travel agency
or 0900-FINNAIR (34 66 247) € 0,20 cts p/m**

www.finnair.com

*Van het
bestuur*

Beste Aviisi lezers!

Op de eerste plaats wil ik u allen namens het bestuur alsnog de beste wensen overbrengen voor 2010; *hyvää uutta vuotta!!* Terwijl ik met dit artikel begin valt de sneeuw met grote vlokken neer en krijgt onze tuin een aanblik zoals we dat ook van Finland kennen. Wat dat betreft verschilt deze winter niet veel ten opzichte van

vorig jaar. Ook toen hadden we een "echte witte en koude winter". Voor de Vereniging Nederland-Finland heeft het afgelopen jaar echter wel duidelijke veranderingen gekend. Hoewel ik liever vooruitblik, is het goed om toch even stil te staan bij die verbeteringen, al is het alleen maar omdat ze weer de start vormen voor onze verdere vernieuwingen in 2010.

Aviisi heeft zich steeds meer ontwikkeld als een professioneel magazine met inhoudelijk veel interessante artikelen en voorzien van mooie kleurenfoto's. Onze website heeft meer aandacht gekregen en kon dankzij o.a. Evert

Schut, vaak voorzien worden van interessante berichtjes uit Finland. Onze activiteiten zijn vernieuwend geweest en we hebben daar meer bezoekers mogen ontvangen dan de voorgaande jaren. De banden met de Finnish Dutch Trade Guild zijn met het nodige succes aangehaald, een samenwerking die de opmaat is voor een proces dat zich de komende jaren wel verder zal voortzetten samen met de andere Finse verenigingen. Enerzijds omdat we zoveel gemeenschappelijks hebben te delen en anderzijds omdat het een meerwaarde geeft voor onze leden. Sinds jaren is de daling van het ledenaantal tot stand

Johtokunnalta Hyvät Aviisin- lukijat!

Ihan ensiksi haluaisin toivottaa teille kaikille johtokuntamme nimissä oikein hyvää uuttavuotta 2010! Tätä kirjoittaessani leijailevat isot lumihualeet pihallemme muodostaen Suomea muistuttavan näkymän. Tämä talvi on samankaltainen kuin viime vuonna. Silloinkin oli oikea talvi. Alankomaat-

Suomi Yhdistys sen sijaan ei enää ole entisensä. Vaikka katsonkin mieluummin tulevaan, en voi olla mainitsematta muutamia parannuksia, joiden tekoa on tarkoitus jatkaa tänäkin vuonna. Aviisin tekoon on tullut ammattimaisempi ote monine kiinnostavine artikkeleineen ja värikuvineen. Myös kotisivumme ovat

saaneet enemmän huomiota ja siellä on mm. Evert Schutin ansiosta enemmän mielenkiintoisia uutisia Suomesta. Olemme uudistaneet tapahtumiamme ja niissä on käynyt enemmän ihmisiä kuin edellisvuosina. Suhteemme Finnish Dutch Trade Guildiin on parantunut ja yhteistyötä on tarkoitus kehittää myös muiden suomalaisten yhdistysten kanssa. Toisaalta koska meillä on niin paljon yhteistä, ja toisaalta, koska se on jäsentemme parhaaksi. Jäsenmäärämme oli ollut jo vuosia laskusuunnassa, mikä on saatu pysäytettyä olemassa olevien jäsentemme uusien jäsenten värväyskampanjalla. Tämä käänne

gebracht, mede dankzij het aanbrengen van nieuwe leden door bestaande leden. Dat proces heeft ons ook enthousiast gemaakt want het betekent dat u uw Finse gevoelens ook wilt delen met anderen. Wij hopen dat ook dit jaar velen van u willen meedoen aan deze wervingsactiviteiten in uw eigen omgeving en zo ons bestuur nog beter in staat te stellen zich weer extra voor u in te spannen.

We zijn al volop bezig met de voorbereidingen van onze activiteiten voor dit jaar. Zo zal onze Algemene Leden Vergadering in Het Groene Paviljoen van Bomencentrum Nederland gehouden worden. Een unieke en professionele locatie in het midden van het

land. Een locatie ook waar u slechts alleen kunt komen als genodigde van een organisatie die daar een activiteit houdt. U, als leden van de VNF bent daar dus op 21 maart van harte welkom op onze ALV en bij een rondleiding door het park. Het succes van Vappu en Juhannus van vorig jaar zet ons nog meer op scherp om ook dit jaar er weer fantastische evenementen van te maken. Vappu op 1 mei en Juhannus op zaterdag 26 juni. De heer en mevrouw van Donderen van Suomen Log House hebben ons opnieuw uitgenodigd om Juhannus op hun schitterende locatie in Harkstede aan een meer met B.B.Q. en sauna te komen vieren. Daarnaast zullen we Juhannus ook weer in Rotterdam houden, samen

met de Finse Zeemanskerk. Binnenkort zult u hierover nader geïnformeerd worden, maar noteert u a.u.b. nu reeds de data.

Inderdaad, 2010 gaat voor het bestuur om meerdere redenen dus weer een uitdagend jaar worden, maar we zien het vol vertrouwen tegemoet. Daarnaast doen wij graag een beroep op u om ook een steentje bij te dragen middels hulp bij activiteiten, aanbrengen nieuwe leden, lid te worden als u dat nog niet bent en leuke artikelen toe te sturen voor Aviisi en/of website.

SAMEN WORDEN WE NOG STERKER!

Met een hartelijke groet van het bestuur,

Jacques Groenendijk

on innostanut meitäkin, tästähän voidaan päätellä, että ihmisillä on tarvetta jakaa Suomi-tunteitaan muidenkin kanssa. Toivomme tämän värväyskampanjan jakuvan, mikä puolestaan innostaa meitäkin tekemään parhaamme. Olemme jo hyvää vauhtia valmistelemassa tämän vuoden tapahtumia. Yleinen Jäsenkokouksemme pidetään Hollannin Puukeskusten Vihreässä Paviljongissa. Hieno paikka keskellä Hollandia. Paikalle pääsee vain, jos on saanut kutsun. Kaikki jäsenemme ovat tervetulleita sinne 21. maaliskuuta, minkä jälkeen on mahdollista tutustua opastetusti puutarhaan.

Viime vuoden menestysksekäät vappu ja juhannusjuhla asettavat korkeita tavoitteita tällekin vuodelle. Vappua juhliitaan 1. toukokuuta ja juhannusta 26. kesäkuuta. Suomen Log Housen herra ja rouva van Donderen ovat jälleen kutsuneet meidät viettämään vappua grilliruuan ja saunan kera hienolle paikalle Harkstede. Juhannusta puolestaan vietetään yhdessä Suomen Merimieskirkon kanssa heidän omis-tiloissaan Rotterdamissa. Juhlita kuulette myöhemmin enemmän, mutta merkatkaahan päivämäärät jo valmiiksi kalentereihinne. Tosiaankin, vuodesta 2010 tulee johtokunnalle monesakin suhteessa haastava

vuosi, mutta luotamme kykyihimme. Haluaisimme pyytää teitä jatkossakin kantamaan kortenne kekoon auttamalla tapahtumissa, värväämällä uusia jäseniä, tulemalla itsekin jäseniksi, jos ette vielä sitä ole ja lähettämällä mukavia artikkeleita Aviisiin tai kotisivuillemme. YHDESSÄ OLEMME VOIMAKKAITA! Sydämellisin terveisin johtokunnan puolesta,

Jacques Groenendijk
Käännös: Minna Rätty

Bij Design-winkel.nl kunt u terecht voor de gehele en meest complete iittala collectie. Vanachter uw scherm selecteert u eenvoudig de producten die u wenst. Wij sturen uw bestelling naar het door u gewenste adres en verpakken het feestelijk! Ook kunt u een persoonlijke boodschap aan een cadeau toevoegen. **Nu de nieuwe iittala collectie 2010 op www.design-winkel.nl**

NIEUW

Birds by Toikka
Jubileumvogel
Ladybird
€ 699,00

NIEUW

Kastehelmi glazen
eetservies
vanaf € 12,95

(OP)NIEUW

Teema wit theepot
€ 99,00

Aalto vaas 200mm
Helder/opaal
van € 179,00
voor € 119,00

WWW.DESIGN-WINKEL.NL

Teema starterset
van € 251,30
voor € 199,00

Collective Tools
Serie van het jaar
2010

2 Taika bekers 0.4 l
van € 37,90
voor € 29,95

Alle Tools Ceratec
pannen
20% korting

DATUM	TIJD	NEDERLANDS	FINS	ADRES
9.3	20.30 - 22.30	HIM		Paradiso, Amsterdam
11.3	20.15	Amsterdam sinfonietta-Fins kristal		Stadsgehoorzaal, Leiden
13.3 - 14.3		Finse Vrouwen Dagen	Suomalaisen Naisen Päivät	Golden Tulip Hotel, Velp, Arnhem
18.3 - 21.3	20.15 - 23.30	Kaija Saariaho (Opera Emilie)		Het Muziektheater, Amsterdam
21.3	13.30 - 17.30	Algemene Leden- vergadering VNF	Yleinen Vuosikokous VNF	Het groene Paviljoen/ Bomencentrum Nederland
21.3	22.00 - 23.30	Husky Rescue		Paradiso, Amsterdam
7.4	20.15 - 22.15	Markku Lepistö, Pekka Lahti, Maria Kalaniemi		Concertgebouw, Amsterdam
9.4	20.15 - 22.15	Markku Lepistö, Pekka Lahti, Maria Kalaniemi		Rasa, Utrecht
24.4	14.15 - 22.15	Susanna Mälkki (Finse dirigente)	Susanna Mälkki (suomalainen kapellimestari)	Concertgebouw, Amsterdam
1.5		Vappu van de VNF	Vappujuhla VNF	Nadere gegevens volgen
6.5	21.00	Einojuhani Rautavaara		Sint Walburgiskerk, Zutphen
7.5	20.30	Einojuhani Rautavaara		Sint Laurenskerk, Rotterdam
14.5	20.15 - 22.15	Hannu Lintu		Concertgebouw, Amsterdam
16.5	11.00 - 12.15	Hannu Lintu		Concertgebouw, Amsterdam
12.6	20.15 - 22.15	Rautavaara, Sibelius		De Doelen, Rotterdam
13.6	13.00	De Grote Kinderdag	MenoaMuksuille - hulabaloot	De Speeltuyn Korte Akkeren, Gouda
26.6	18.00 - 24.00	Midzomernachtfeest van de VNF	Juhannusjuhla VNF	Harkstede Groningen/ Zeemanskerk Rotterdam

PESÄ IN BRUSSEL

De kunstenaarsgroep PESÄ (nest), zal van 1 april t/m 25 april 2010 een tentoonstelling houden in de galerie VICARART, gelieerd met de Finse Zeemanskerk te Brussel. De beeldende kunstenaars Maisa van der Kolk, Kirsti Ijäs-de Fluiter, Inez van Leeuwen, Minna Rätty, Karen Santen, Katri Schweitzer, Liisa Verasdonck, Marjatta Ranta-Iso, Paula Nordfors en Raija Newton wonen in Nederland, Engeland

of Finland. Finland is hun geboorteland of inspiratiebron. Finland in al zijn facetten: de eenzaamheid, het licht, de natuur, de ijzige kou, de ruigheid, de muziek, de kleuren en vormen. De prachtige Baltische smeltkroes komt tot leven in deze bijzondere tentoonstelling van schilderijen, beelden, keramiek, installaties, grafiek en viltwerk. Er wordt tijdens de opening een concert gegeven met joiks en volksmuziek door Marjatta Ranta-Iso en Hans Kromme. Het concert kunt u gratis bijwonen. De opening vindt plaats op 1 april 2010 van 18.00

tot 20.00 uur. Voor deze opening bent U vriendelijk uitgenodigd. Kunt U niet dan hopen wij op een bezoek gedurende een van de dagen.

Vicarart Gallery

Luxemburgstraat 20B

1000 Brussel

Tel: +32 (0)484 94 20 58

E-mail: vicarart@gmail.com

web:

<http://vicarart.blogspot.com>

www.pesagroup.com

Openingstijden:

Dinsdag t/m vrijdag

12:00 - 20:00 uur

Zaterdag en zondag

12:00 - 18:00 uur

PESÄ BRYSSSE- LISSÄ

Taiteilijaryhmä PESÄN seuraava näyttely pidetään Suomen Merimieskirkon yhteydessä olevassa VICARART-galleriassa Brysselissä. Ryhmän jäsenet, Maisa van der Kolk, Kirsti Ijäs-de Fluiter, Inez van Leeuwen, Minna Rätty, Karen Santen, Katri Schweitzer, Liisa Verasdonck, Marjatta Ranta-Iso, Paula Nordfors ja Raija Newton asuvat

Hollannissa, Englannissa tai Suomessa. Suomi on heidän synnyinmaansa tai inspiraationsa lähde. Suomi kaikkine ominaisuuksineen; yksinäisyys, valo, luonto, kylmyys, karuus, musiikki, värit ja muodot. Nämä kaikki tulevat esille näyttelyssä, jossa on esillä maalauksia, veistoksia, keramiikkaa, installatioita, grafiikkaa ja huovutustöitä. Avajaisissa voi kuunnella Marjatta Ranta-Ison ja Hans Krommen esittämää joikua ja kansanmusiikkia. Konsertti on ilmainen. Tervetuloa avajaisiimme 1. huhtikuuta 2010 klo 18.00-20.00 ja / tai näyttelyymme sen jälkeen!

Vicarart Gallery

Luxemburgstraat 20B

1000 Brysseli

TEL: +32 (0)484 94 20 58

E-mail: vicarart@gmail.com

Web:

<http://vicarart.blogspot.com>

www.pesagroup.com

Aukioloajat: Tiistai - perjantai

klo 12:00 - 20:00

Lauantai ja sunnuntai

klo 12:00 - 18:00

Nokian Laarzen - Martin Ellenbroek

Dagelijks

De ongerepte natuur is prachtig maar vaak ook vochtig.

Rubberen laarzen zijn daarom het beste schoeisel om te dragen – of het nu in de stad, het park of in de tuin is.

Onze laarzen zijn van hoogwaardige kwaliteit en gaan lang mee in het dagelijks gebruik.

Het assortiment bestaat zowel uit klassieke als moderne modellen.

City

Het is fijn om over nat asfalt te lopen met droge voeten.

Rondwandelen omdat uw schoeisel overeenkomt met uw outfit.

Ons schoeisel is modieus en past perfect.

De laarzen zitten zo goed dat u er zelfs in wilt lopen als het droog is.

Kids

Aan kleine voeten worden hoge eisen gesteld.

Laarzen moeten de voeten warm houden, beschermen tegen alle weersinvloeden en tevens ondersteunen tijdens de groei.

Daarom is het belangrijk om de juiste rubber laarzen te kiezen voor de kleintjes.

Nokian combineert een eeuwen lange ervaring met de modernste technologie.

Met als resultaat perfect passende laarzen voor de kleine voeten.

Outdoor

Of u nu aan het jagen of aan het wandelen bent, u kunt twee uitdagingen tegenkomen: onstuimig weer en nat terrein.

Nokian rubber laarzen hebben zich bewezen in zowel de bossen als in het ruige terrein.

Ons schoeisel is ontworpen voor actieve natuurliefhebbers, het gehele jaar door.

Het assortiment bevat laarzen gemaakt met de meest vooruit strevende technologie, ideaal voor de wandelaars, jagers en natuurliefhebbers.

PRO

Onze laarzen in de PRO categorie zijn ontworpen voor professionele gebruikers en voor extreme omstandigheden.

Het materiaal en de technische oplossingen van deze laarzen voldoen aan de specifieke eisen van de verschillende gebruikers.

Elk onderdeel van het schoeisel voldoet aan de strikte veiligheidseisen en is een kunststukje van Finse ontwerpkunst.

Bestellen?

Zie onze website www.nokian-laarzen.nl of e-mailadres: info@nokian-laarzen.nl

Hout van Bomen

producten en cursussen in vers hout

weekend- workshop groenhout

"nieuwe impulsen voor oude technieken"
van staande boom tot gebruiksproduct:
Het maken van kleine producten van vers hout
met bijl en messen, buiten in het bos
Landgoed Vilsteren, gem. Ommen, Ov.

introductiewerkshops lepels

-weekends: vrijdagavond t/m zondag

workshop schalen hakken

-vierdaagse workshops

individuele lessen, opdrachten en bedrijfsevents mogelijk

Wij verkopen bijlen, messen en ander gereedschap

telefoon: 06-5204586
info@houtvanbomen.com
www.houtvanbomen.com

KLEINTJES

**VERTALINGEN EN TOLKENDIENSTEN
SNEL, EFFICIËNT EN VOORDELIG**

KÄÄNNÖS- JA TULKKAUSPALVELU NOPEA, TEHOKAS JA EDULLINEN

www.finsetaal.nl
info@finsetaal.nl

GRATIS ADVERTEREN IN AVIISI?

Wilt u iets verkopen of bent u opzoek naar iets dan kunt u als lid geheel gratis (mits niet commercieel) in Aviisi een advertentie plaatsen. Hiervoor werd destijds de rubriek "Aviisi Vrijmarkt Kleintjes" opgestart. Graag willen wij u nogmaals op deze mogelijkheid wijzen. Stuur uw advertentie, van maximaal 140 leestekens en spaties, per email naar: aviisi@vnf.nu en wij zorgen ervoor dat uw advertentie in het eerstvolgende nummer wordt geplaatst. Voor commerciële advertenties wordt een kleine vergoeding gevraagd.

Meer weten? Mail naar Jaques Groenendijk (PR-Aviisi@vnf.nu)

SOFTWARE uit finland

Al meer dan 16 jaar is JH-Systems importeur/distributeur van software uit Finland.
Hierbij een kort overzicht van onze belangrijkste producten.

F-SECURE*

F-Secure levert onderhoudsvrije, gebruiksvriendelijke beveiligingsoplossingen tegen virussen en hackers. In combinatie met de snelste updateservices en de de krachtigste persoonlijke firewall, worden inbraken voorkomen en zijn de computers of laptops die u thuis privé of zakelijk gebruikt altijd virusvrij.

snoobi
Online Marketing Intelligence

Zorg dat uw website een bijdrage levert aan het succes van uw bedrijf! Verlaag marketingkosten, haal potentiële verkoopcontacten binnen en verbeter uw online zichtbaarheid door het meten en analyseren van uw websiteweerkeer. De Snoobi-webanalyse levert de benodigde feiten en adviezen ter ondersteuning van de besluitvorming op het gebied van marketing, verkoop en communicatie.

blancco

Met Blancco Harddisk Cleaner software bent u in staat om zowel bestanden als complete harddisks schoon te maken, waardoor het niet meer mogelijk is om de betreffende data terug te halen. Daardoor is het mogelijk om computers opnieuw in te zetten, zonder risico dat uw data in verkeerde handen komt.

Voor nadere info:
info@jh-systems.nl
WWW.JH-SYSTEMS.NL

JHSYSTEMS

Bruidspaar Nancy en Mario: ballonnen
vanaf kasteel Heeswijk / Hääpäri Nancy ja
Marion: ilmapalloposti Heeswijkin linnasta

BRABANTS GELUK WAAIERT UIT OVER FINLAND

Het is 4 september 2009, een bijzondere dag in het leven van Nancy en Mario uit het Brabantse Berlicum, gelegen onder de rook van Den Bosch.

Na ruim 11 jaar samen een koppeltje te hebben gevormd zullen ze die dag in het huwelijksbootje stappen en een onvergetelijke dag meemaken samen met familie, vrienden en kennissen. De huwelijksceremonie was tot in details voorbereid en vond plaats in een bijzonder romantische omgeving bij kasteel Heeswijk, slechts enkele kilometers verwij-

derd van de woonplaats van Mario en Nancy.

Het kasteel ligt eveneens vlakbij de geboorteplaats van de bruid, Heeswijk-Dinther, wat natuurlijk ook een perfecte gelegenheid biedt om zo'n bijzondere gebeurtenis te vieren.

Een ideale omgeving dus om juist daar een geweldig mooie dag te organiseren, passend tegen de historische achtergrond van dit bijzondere kasteel, midden in de Meijerij.

Illustere bewoners van dit kasteel waren o.a. de Franse zonnekoning, Frederik Hendrik en niemand minder dan Napoleon. Een kasteel

>

TUULI KIIKUTTI BRABANTILAISEN HÄÄPARIN ONNEN- VIESTIN ITÄ-SUOMEEN ASTI!

On 4. syyskuuta, Brabantin Berlicumista (Den Boschin lähellä) kotoisin olevien Nancyn ja Marion elämässä on ikimuis-toinen päivä.

11-vuotisen yhteisen taipa-
leen jälkeen Nancy ja Mario
päättivät viettää muisto-
rikkaan hääpäivän yhdessä
sukulaisten, ystävien ja tut-
tavien kanssa.
Häät oli suunniteltu hy-
vin, pienet yksityiskohdat
mukaanlukien, ja juhlat
pidettiin erittäin romantti-
sessa Heeswijkin linnassa,
vain muutaman kilometrin
päässä Nancyn ja Marionin
asuinpaikasta.

Heeswijk-Dintherin linna
sijaitsee lähellä morsiamen
synnyinseutua, linnassa on
hieno mahdollisuus viettää
juuri tämantapaisia juhlia.
Verraton seutu ja linna
erikoisine historiallisine
taustoineen sopii mainiosti
tällaisten juhlien viettopai-
kaksi. Tämä seutu on nimel-
tään "Meijerij".
Tässä linnassa on asunut
mm. Ranskan aurinkoku-
ningas, sekä Frederik Hen-

>

met een roemrijk verleden.

Het huwelijk van Nancy en Mario werd daar in stijl gesloten, getuige ook de foto's, welke van de plechtigheid zijn genomen. Vanuit dit statige decor zien we het prachtig uitgedoste bruidspaar na de ceremonie naar buiten komen om in aanwezigheid van familie en genodigden 40 witte ballonnen uit te zetten, met daaraan een oproepkaartje voor de eventuele vinder. Op het kaartje stond een foto uit het vrijezelltijdperk van het paar en het e-mail adres van de wedding-site van Nancy en Mario. Op de foto's is nog te zien hoe de ballonnen het lucht-

ruim kiezen en met hulp van de aanwezige zuidwestenwind snel uit het zicht verdwijnen.

De geluksboodschap is onderweg naar een onbekende bestemming....

Het zou nog wel even duren voor er eventuele reacties van vindsters komen...

Voor ons bruidspaar en hun gasten zou die vierde september nog een heel mooi huwelijksfeest opleveren, met een lang dag- en avondvullend programma; een supergezellig feest om nooit meer te vergeten!

Het is rond 15 september en we zijn hier in Oost-Finland.

Om precies te zijn in de gemeente Heinävesi (Etälä

Savo) o.a. bekend vanwege de beide Russisch -Orthodoxe kloosters Uusi Valamo (mannenklooster) en Lintula (vrouwenklooster).

We bevinden ons hier op het grootste eiland van Finland, Soisalo geheten.

Heinävesi is een behoorlijk uitgestrekt gelegen dorp midden in het Saimaa meren-labyrint, en wordt omgeven door het Kermajärvi. Het ligt precies halverwege Kuopio en Savonlinna.

Het dorp telt momenteel slechts 4.000 inwoners (was 20 jaar geleden nog 11.000 inwoners!), verdeeld over een groot gebied met vele afgelegen buurtschappen. Het ligt in het oosten van Finland op ca. 63 graden

rik ja historiallisesti kuuluisa Napoleon. Linnalla on siis kunniakas maine.

Nancyn ja Marionin vihkiminen tapahtui tyylikkäästi, joka myös näkyy juhlista otetuista kuvista.

Kuvassa näemme juhlallisen upean hääparin ja vieraat linnan ovelta juhlallisuuksien jälkeen lähettämässä 40 valkoista ilmapallo-onnenviestiä, joissa riippui viesti mahdolliselle löytäjälle maailmalla.

Kortissa oli kuva poikamiesjuhlista ja Nancyn ja Marionin sähköpostiosoitte yhteydenottoa varten.

Kuvassa näkyy kuinka ilmapallot nousevat ilmaan lounaistuulen mukana ja

katovat näkyvistä.

Ilosanoma on matkalla tunteattomille seuduille...

Kestää aikansa ennenkuin viestejä alkaa kuulua löytäjiltä...

Hääparin ja vieraiden illanvietto ei vielä loppunut tähän vaan juhlia jatkui vielä yömyöhään asti.

Oli paljon ohjelmaa koko päiväksi ja illaksi, ja oli niin hauskaa, että nämä juhlat jäivät muistiin ikuisesti!

Nyt on 15.syyskuuta ja olemme Itä-Suomessa.

Tarkemmin sanoen Heinävedellä (Etälä-Savossa), joka on kuuluisa Venäläis-Orthodoksista munkki- ja nunnaluostareista (toisin sanoen Valamon-

ja Lintulan luostareista).

Heinävesi sijaitsee Suomen suurimmassa saarella (Soisalon saarella) ja on melkoisen suuri pitäjä keskellä Saimaan järvaluetta ja sijaitsee Kermajärven ympäröimänä Kuopion, Savonlinnan ja Joensuun keskellä. Kunnassa asuu nykyään noin 4000 asukasta (20 vuotta sitten 11000!) ja kunta jakautuu moniin pienempiin syrjäkyliin.

Kunta sijaitsee Itä-Suomessa noin 63. pohjoista leveyttä, noin 360 km koilliseen Helsingistä ja siellä asuu noin 15 henkilöä neliökilomet-rillä.

Rauhaa ja tilaa asua on yllin kyllin!

NB.,op ongeveer 360 km ten noordoosten van de hoofdstad Helsinki en er wonen ongeveer 15 mensen per km². Rust en ruimte genoeg.

De overweldigende natuur is in dit dunbevolkte en uitgestrekte deel van Finland nooit ver weg. Het Kolovesi ten zuiden van Heinävesi is zelfs een nationaal natuurpark.

Die natuur voel je ook direct. Echt Scandinavisch met uitbundig geurende bossen en veel rust.

Het landschap is er gevarieerd, behoorlijk heuvelachtig en omgeven door vele watergebieden, waarin talrijke prachtige eilanden; een centrum van waterwe-

gen, sluizen en stroomversnellingen. Voor de watersporter een paradijs en voor anderen kans om tot rust te komen.

Een gebied met uitermate geschikte toeristische mogelijkheden, alhoewel het nergens grootschalige vakantieparken kent.

Het decor van de ruska-tijd

Het was halverwege september "ruska"-tijd geworden voor de Finnen, en ook voor de bewoners van dit Oost-Finse Saimaa-gebied op de grens van de provincies Savo en Karelië is dat een teken dat de herfst zich in al haar pracht en met volle kleuren heeft aangekondigd.

Na de zomermaanden gonst het er van activiteiten zoals bessen- en paddenstoelen plukken, en niet te vergeten: het jachtseizoen is dan begonnen. Ook visgelegenheden is er volop.

Als Finse kan ik niet verلوochen dat ik de gewoonte van bessen plukken van jongs af aan nog steeds in mij draag; ook al woon ik inmiddels meer dan 30 jaren in Nederland.

Wij Finnen vertoeven graag in het bos en weten waarde-ring op te brengen voor wat de natuur ons levert, dat is heel gewoon.

Je verwacht in een dergelijke omgeving niet gauw een ballonberichtje uit Nederland te vinden. Toch

>

Upea luonto tässä harvasti asutussa ja laajassa osassa Suomea on aina lähellä. Kolovedellä Heinäveden eteläpuolella on kuuluisa kansallispuisto.

Luonto lumoo jo heti. Tyyppinen Skandinaavinen metsäntuoksu ja rauhallisuus

vallitsee kaikkialla. Maisema on monipuolinen, melko mäkinen, järvien ympäröimä, järvissä on paljon suuria ja pieniä saaria, keskellä vesireittejä, kanavia ja koskia. Vesiurheilijalle ja kalastajalle paikka on todellinen paratiisi rentoutumiseen! Heinävesi on erinomainen lomapaikka, missä ei vielä ole massaturismia.

Maisema ruska-aikaan

Oli puolivalissä syyskuuta ja "ruska-aika" suomalaisille ja Itä-Suomen asukkaille.

Syksy on tulossa kauniine väriloistoinen ja kylmine öineen. Kesäkuukausien jälkeen alkaa taas metsissä tapahtua – marjastus, sienestys ja metsästyskausi on alkamassa. Kalastus on myös täydessä vauhdissa. Suomalaisena en voi kieltää, että marjastus ja sienestys on jo lapsesta asti vielä totumus, vaikka olen asunut jo yli 30 vuotta Hollannissa. Me suomalaiset mielellämme viihdymme metsässä ja me osaamme kunnoittaa sitä, mitä metsä meille tarjoaa.

Tällaisessa maisemassa ei ilmapallopstia tavallisesti tule vastaan.

Kuitenkin se tapahtui minun kotikyläläiselleni ja niin syntyi tämä tarina.....

Erikoinen sattuma

15. syyskuuta, pari kilometriä Heinäveden kirkonkylästä itäänpäin asuva Anja Suomalainen (50 v.) päätti työpäivänsä päätteeksi rentoutua metsässä ja kerätä puolukoita talvivarastoon. Onneksi hänen ei tarvinnut mennä kauas, sillä hän asuu harvaanasutulla alueella ja omassa metsässä on tarpeeksi mahdollisuuksia poimia puolukoita. Paikan nimi on Kotilanmäki, yksi Heinäveden pikkukylistä

>

overkwam dit laatste een dorpsgenote van mij, en zo ontstond mijn verhaal.

Het grote toeval

Een paar kilometer buiten de bebouwde kom van Heinävesi in oostelijke richting besluit de 50 jarige Anja Suomalainen op 15 september na afloop van haar werk in het bejaardenverzorgingstehuis zich nog even te ontspannen door in het bos puolukka's (vossebessen) te gaan plukken. Gelukkig hoeft ze niet ver te gaan, want ze woont in een dunbevolkt gebied en heeft genoeg mogelijkheden op haar eigen bosterrein om

op zoek te gaan naar deze bessen.

We zijn hier in Kotilanmäki, een van de vele buurtschappen van Heinävesi, vlak bij de oevers van het Kermajärvi. Wel even 2.000 km ten Noordoosten van Heeswijk...

Terwijl Anja beladen met haar emmers intensief bezig is met het zoeken van vossebessen viel haar oog bij toeval op iets wits. Omdat in de bossen van Heinävesi normaal gesproken geen afval voorkomt was zij meteen nieuwsgierig erop afgelopen, en toen zag zij dat het een ballonnenberichtje betrof. Voor veel Finnen een nieuw fenomeen.

Haar verbazing werd nog groter toen bleek dat het berichtje in een voor haar onbegrijpelijke taal was geschreven, maar door de toegevoegde Engelse tekstregel begreep zij wel dat erin werd verzocht om de vondst te melden op de wedding-site van Nancy en Mario.

Het was haar meteen duidelijk dat hier sprake was van een zeldzame vondst, want een kleine 100 meter verderop zou de ballon in het water van Kermajärvi zijn terechtgekomen...

Ook de ontoegankelijkheid van de terreinomstandigheden maakte de kans op het vinden van een derge-

Kermajärven rannalla. Kylläkin noin 2000 km koilliseen Heeswijkistä....

Etsiessään innokkaasti puolukoita Anja huomasi jotain erikoisen valkoista puolukanvarpujen peitossa. Koska Heinäveden metsistä ei normaalisti löydy roskia, oli Anja heti utelias tietämään mitä ihmettä se voi olla, ja huomasi, että valkoisessa ilmapallossa roikkui viesti. Suomalaisille uusi kokemus! Hänen hämmästyksensä oli vielä suurempi, kun viesti oli kirjoitettu hänelle tuntemattomalla kielellä, viestissä oli jotain tuttua, nimittäin englanninkielinen pyyntö ottaa yhteyttä Nancy ja Marionin sähköpos-

tiosoitteen kautta.

Löytö oli hänestä siitä harvinainen, sillä jos viesti olisi laskeutunut parisataa metriä kauemmaksi, se olisi mennyt Kermajärven laineisiin ja hävinnyt sen siliän tien.

Vaikeakulkuisen maaston vuoksi löytö oli myös erikoinen. Normaalisti siellä ei liiku paljon

ketään! Anjalle tämä löytö oli kuin nuppineulan löytäminen heinäkasasta tai päävoitto lotossa...

Innostuneena viestistä yritti Anja ottaa yhteyttä Nancyyn ja Marioniin, mutta se ei onnistunut, sillä osoite oli jo poistettu käytöstä. No, mitä nyt neuvoksi?

Anja päätti ottaa yhteyttä Heinävesi-lehteen ja pyysi lehteä julkaisemaan ilmapalloviestin tekstin ja pyytämään jotakin kääntämään tekstin suomeksi, niin että hän voisi ottaa yhteyttä hääpariin.

Jutun kirjoittaja sai vihjeen lehden tekstistä ja käänsi sen suomeksi.

Koska paikalliset asukkaat tuntevat hyvin toisensa, oli yhteys Anjan naapuriin Tuulaan (joka on kirjoittajan sisko) helposti otettu ja minä Hollannissa asuvana voisın tekstin helposti kääntää. Pienellä kylällä on monia etuja, vaikkakin vähenevän asukasluvun myötä Heinä-

lijk ballonnetje niet bijster groot. Normaal gesproken komt hier niemand. Voor het gevoel van Anja had deze vondst veel weg van het vinden van een speld in een hooiberg of het winnen van een hoofdprijs in de loterij....

In haar enthousiasme heeft Anja geprobeerd contact te leggen met Nancy en Mario, maar toen bleek de website van het bruidspaar net niet meer in de lucht te zijn. Ja, wat nu?

Daarop besloot zij de plaatselijke krant (Heinäveden lehti) te hulp te roepen met de vraag of iemand ook de Nederlandse tekst op het briefje zou kunnen verta-

len, en zo ook zou kunnen achterhalen hoe contact zou kunnen worden gelegd. Door de oproep in de krant werd de schrijfster van dit verhaal uiteindelijk geattendeerd op Anja's verzoek om aan de afzender kenbaar te maken dat er een ballon was gevonden.

En omdat de plaatselijke inwoners elkaar nog vrij goed kennen, was de link met de naaste buurvrouw van Anja (te weten: mijn zuster Tuula) en mijn persoon als Nederlandse vertaalster gauw gelegd.

Een klein dorp kent dus toch veel voordelen, ook

al vormt het steeds verder slinkende inwoneraantal van Heinävesi voor de toekomst wel een aanzienlijk probleem.

Er zullen echter nog heel wat ballonnen moeten overvliegen, wil de naamsbekendheid van mijn geboorteplaats op de wereldkaart een grotere betekenis krijgen....

En de overige 39 witte ballonnen, die door Nancy en Mario waren losgelaten? Tot heden heeft zich bij Nancy en Mario nog een tweede vindster uit Finland gemeld, te weten een persoon uit Kerava, ruim 30 km boven Helsinki.

De ballon van Anja Suoma-

>

Zicht op de grote houten kerk midden in het dorp. In deze kerk is schrijfster 33 jaar geleden getrouwd. Op de achtergrond het Kermajärvi

Näkymä puukirkko keskellä kylää. Kirjoittaja on 33 vuotta sitten vihitty avioliittoon hollantilaisen miehen kanssa tässä kirkossa. Taustalla on Kermanjärvi.

veden tulevaisuus ei näytä kovin ruusuïselta. Toivottavasti ilmapalloviestejä laskeutuu tulevaisuudessakin Heinävedelle, niin että koptipaikkani Heinävesi tulisi tunnetummaksi maailmankartalla...

Ja entäs sitten ne muut 39 valkoista ilmapalloa, jotka oli lähetetty? Tähän asti ovat Nancy ja Mario saaneet vielä toisenkin viestin Keravalta noin 30 km Helsingistä! Anjan viesti tuli kuitenkin

pisimmälle, n. 300 km Keravalta eteenpäin! Muista maista ei ollut tullut ilmoituksia! Pitäisikö tästä tapahtumasta tehdä ilmoitus "Guinness Book of Records"-kirjaan?

Mitä ilmapalloviesti on tuonut mukanaan?

Tällaisen vanhanaikaisen viestin lähettäminen nykyisenä sähköposti-aikakaute-na on hauska tapa tutustua sattumanvaraisiin ihmisiin pitki-enkin matkojen takaa. Kukaan ei enää ihmettele

>

lainen kwam echter onbetwist het verste, 300 km verderop!

Uit andere landen zijn bij mijn weten geen vondsten gemeld!

Is een dergelijk resultaat goed genoeg voor een eervolle vermelding in het Guinness book of Records?

En wat heeft het Brabantse geluksballonnetje nu te weeg gebracht?

Het aardige van het zenden van zo'n simpel ballon-nenboodschapje is toch hoe aanstekelijk het werkt in dit snelle internettijdperk om op de ouderwetse manier leuke persoonlijke kontakten te leggen tussen

mensen, die soms op grote afstand van elkaar wonen. Terwijl niemand tegenwoordig meer opkijkt als je een Email berichtje ontvangt vanuit een ander deel van de wereld, kan een simpel ballonnenberichtje veel mensen mobiliseren en tot emotie en verwondering brengen. Het brengt wat te weeg tussen mensen.

De weg van het ballon-nenbriefje lijkt daardoor veel op een internationale puzzeltocht, welke mensen uiteindelijk nader tot elkaar brengt, met persoonlijk contact als gevolg. Dat laatste is pure winst in een tijdperk, waarin mensen steeds meer onpersoon-

lijke kontakten hebben.

En zo heeft de Vereniging Nederland Finland weer een bijdrage kunnen leveren aan een stukje persoonlijke interculturele communicatie!

Met dank aan Nancy en Mario, die hierbij van harte zijn uitgenodigd aan de koffietafel van Anja.

Bij die gelegenheid wil ik nog wel als tolk optreden!

Groningen, 27 december 2009

Pirjo Bolhuis-Koikkalainen

sähköpostia, joka tulee kauimmistakin maailman kolkista.

Mutta yksinkertainen ilmapalloviesti voi panna ihmisiä liikkeelle, tehdä liikuttuneeksi ja yllättyneeksi.

Tällainen viestitys saa aikaan jotain ihmisten välillä. Ilmapallopостin kulkematie näyttää kansainväliseltä tutkimusmatkalta, mikä saa aikaan sen, että ihmiset lähestyvät toisiaan ja se edistää henkilökohtaisempia kontakteja eri kulttuurisiin.

Tämä on pelkkää voittoa ajanjaksolla, jolloin useimmilla ihmisillä on vain persoonattomia yhteyksiä. Siis Alankomaat –Suomi

Yhdistys on taas myötävai-kuttanut kansainvälisten kontaktien syntyyn!

Kiitoksena tästä kaikesta Nancy ja Mario ovat sydämellisesti tervetulleita suomalaisittain katettuun kahvipöytään Anjan kotona! Niillä kahvikekkereillä

haluan mielelläni toimia tulkkina !

Groningenissa, 27. joulukuuta 2009

Terveisiä Pirjo Bolhuis-Koikkalaiselta, pesunkestävältä Heinäveteläiseltä

WINTER

Al meerdere dagen is het Abuiten helemaal wit. Hier en daar staan sneeuwpoppen. Sommigen hebben, zoals dat hoort, een pijp in hun mond, een das om, een muts op en een wortel als neus. Vroeger, toen de mensen nog kolen in huis hadden, waren de ogen van een sneeuwpop van antraciet maar niemand stookt meer een kolenkachel. Vandaar dat ik een ogenpaar zag van gedroogde pruimen. Ook een goede oplossing. Althans, zo lang de kraaien dat niet in de gaten hebben. Vandaag ben ik met fiets en al tegen de grond gesmakt.

Gelukkig heb ik niets gebroken. Alleen mijn pink doet pijn en mijn pinknagel is een beetje blauw. Die zat bekneld tussen het handvat van mijn stuur en het op het fietspad vastgevroren ijs. Niet gewend om te vallen, ben ik razend snel weer opgekrabbeld. Ik schaamde mij. Ik ga er namelijk vanuit dat ik niet val. Als niemand gezien heeft dat ik ben ge-

vallen, kan ik mijzelf voorhouden dat ik eigenlijk niet echt gevallen ben. Vallen, ernstig ziek worden en dood gaan, is iets voor anderen. Ik doe daar niet aan mee, als u dat maar weet. Verder doe ik aan alles mee, ook aan de Kerstdagen. En Kerstdagen betekenen vooral veel boodschappen in huis halen. En dus heb ik mijn boodschappentocht lopend, met mijn

TALVI

Ulkona on jo useampia päiviä ihan valkoista. Siellä täällä seisoa nököttää lumiukko. Joillakin niistä on, kuten asiaan kuuluu, suupielessään piippu, kaulaliina kaulassaan, myssy päässä ja porkkananä. Ennen aikoinaan, kun ihmisillä oli vielä hiiliä talossaan, laitettiin lumiukkoille silmiksi hiilenpalat, mutta kenelläkään ei enää ole hiilikaminaa. Niinpä näinkin lumiukolla silmäparina kuivatut luumut. Hyvä ratkaisu. Ainakin niin kauan kun varikset eivät niitä keksi.

Tänään liukastuin nurin polkupyörineni. Onneksi en loukannut itseäni pahemmin. Vain pikkurilliini koskee ja sen kynsi meni siniseksi. Se oli jäänyt puristuksiin ohjaustangon ja

pyörätien jäisen pinnan väliin. En ole tottunut kaatumaan, siis kömmin salamanopeasti taas seisaalle. Häpesin. Lähtökohtani nimittäin on, että minä en kaadu. Jos kukaan ei nähnyt

fiets aan de hand, voortgezet. Dat viel niet mee. De sneeuw, die een paar dagen geleden viel en die er toen zo prachtig en maagdelijk wit uitzag en onder mijn schoenen knisperende geluiden maakte, is veranderd in een vastgevroren grijze koek, waarop zelfs mijn rubber laarzen nauwelijks grip hebben.

Als kind was ik dol op sneeuw. Wanneer het sneeuwde kon ik eindeloos naar de neerdalende vlokken kijken. Wanneer voorspeld werd dat het 's avonds zou gaan sneeuwen, kroop ik stiekem uit bed en posteerde ik mij achter de overgordijnen om te zien of het al begonnen was en

wanneer dat het geval was, stond ik lange tijd met mijn blote voeten op het koude zeil naar de sneeuwvlokken te kijken. Rillend van de kou stapte ik uiteindelijk weer in bed. En daar, onder de warme en zware dekens droomde ik ervan dat het zo veel zou sneeuwen dat ik de volgende morgen vanaf ons balkon op de eerste verdieping de sneeuw in zou kunnen stappen. Maar, u begrijpt het al, die droom is nooit uitgekomen. 's Morgens stond ik als eerste op en keek ik uit het raam om te zien hoe veel sneeuw er gevallen was en altijd viel het tegen. Mooi was het wel dat wattige wit, ook al was het nooit zo veel als

ik gehoopt had. Maar dan gebeurde het: allerlei onverlaten liepen er overheen, trokken sporen, verpestten het prachtige ongerepte oppervlak en al gauw werd het een kleffe zooi, grijs en goor van kleur. Nooit kwam ik terecht in zo'n sneeuwlandschap met holle weggetjes, die ontstaan waren door de sneeuw dagelijks weg te scheppen en waarvan ik plaatjes gezien had in de Donald Duck. Totdat ik, ja u raadt het al, totdat ik Pirkko leerde kennen en naar Finland afreisde in een winter dat het daar echt veel sneeuwde en ik regelmatig een natte rug kreeg van het wegscheppen van balen sneeuw. Jarenlang

kaatumistani, voin uskotella itselleni, etten oikeastaan ihan kaatunutkaan. Kaatuminen, vakavasti sairastuminen ja kuolema, ne ovat muita varten. Minulla ei ole niihin osuutta, että sen nyt tiedätte. Muuten otan osaa kaikkeen, myös Joulunpyhiin. Joululvalmistelut tarkoittavat ennen kaikkea paljon kaupassakäyntejä. Eli jatkoin siis kauppareissuani jalkaisin, pyörääni taluttan. Eikä se ollut helppoa. Lumi, jota oli pari päivää aikaisemmin satanut ja joka silloin näytti niin hienolta ja neitseellisen valkoiselta ja ritisi mukavasti kenkieni alla, oli teillä muuttunut kovaksi harmaaksi jääkakukuksi, johon ei edes saappaiteni

pohjilla juuri ollut pitoa. Lapsena olin ihan hulluna lumeen. Kun satoi lunta, saatoin loputtomasti katsella alas leijuvia lumihuitaleita. Jos säätiedotuksessa luvattiin illaksi lumisadetta, hiivin salaa vuoteesta ja astuin ikkunaverhon taakse katsomaan oliko lumisade jo alkanut, ja jos niin oli, seisoin pitkän aikaa paljain jaloin kylmällä lattialla katsomassa lumihuitaleita. Kylmästä täristen menin taas sänkyyn. Ja siellä, lämpimien ja painavien peittojen alla unelmoin, että sataisi niin paljon lunta, että voisin aamulla astua parvekkeeltamme, toisesta kerroksesta suoraan lumeen. Mutta, ymmärrättehän jo, se unelma

ei koskaan täyttynyt. Aamulla nousin ensimmäisenä ja katsoin ikkunasta nähdäkseni kuinka paljon lunta oli satanut, ja aina se oli pettymys. Tuo pumpulinen valkeus oli kyllä kaunista, vaikkakaan sitä ei koskaan ollut niin paljon kuin olin toivonut. Ja sitten tapahtui: kaikenlaiset hölmöt kävelivät lumipeitteen poikki, jättivät jälkiä, pilasivat kauniin koskemattoman pinnan, ja pian siitä tuli loskainen, likaisenharmaa sotku. Koskaan en päässyt oikeaan lumimaisemaan kinosten reunustamine syvine polkuineen, jotka olivat syntyneet päivittäisestä lumenluonnista, ja joista olin vain nähnyt kuvia Aku Ankassa. Kunnes

liep ik 's winters door het holle weggetje dat ik zelf gemaakt had en waar ik als kind zo vaak van droomde. En ook werd het zo koud als ik altijd gehoopt had, want in Nederland was het mij ook nooit koud genoeg geweest. Vaak genoeg was ik 's morgens voor ik naar school ging naar de ringvaart gehold om te kijken of die al bevroren was. En bijna even zo vaak liep ik teleurgesteld naar school omdat het water vrolijk tegen de kade klotste, opgezweept door de harde, gure oostenwind. Finland stelde mij wat dat betreft niet teleur en ook al woonde ik in het zuiden, koud werd het altijd met als hoogtepunt een periode van

veertien dagen met temperaturen van meer dan dertig graden onder nul. Mijn jongensdroom was uitgekomen zonder dat ik daar speciaal moeite voor gedaan had. Ik was gewoon verliefd geworden en verhuisd, de kou en de dikke pakken sneeuw kreeg ik als het ware op de koop toe. Dat is nog eens een echte bonus! Maar, ik moet u iets bekennen, weer terug in Nederland is mijn enthousiasme voor sneeuw en kou de laatste jaren afgenomen. De gulzigheid uit mijn jeugd heb ik niet meer. Ik sta 's nachts niet meer achter de gordijnen om te kijken naar de vlokken en wanneer ik 's morgens naar buiten kijk, sta ik

ook niet meer te jubelen bij een dik pak sneeuw. Na een paar dagen vind ik het al weer welletjes en die gladde ijskoeken hoeven voor mij al helemaal niet meer. Hoe dat komt? Het zal wel iets met leeftijd te maken hebben. Overigens, ik kijk nog steeds verlekkerd terug op die tijd dat ik in een ijskoude wereld woonde met allemaal holle sneeuwweggetjes, maar vooral op het feit dat ik heb kunnen ervaren dat zelfs de wildste dromen zo maar uit kunnen komen. Heerlijk om daarover, diep onder de warme dekens gedoken, na te mijmeren.

Carel van Bruggen

minä, tähän arvaattekin jo, kunnes tutustuin Pirkkoon ja matkustin Suomeen talvena, jolloin siellä satoi tosi paljon lunta, ja minä sain aina selkäni hikiseksi lumenluonnista. Vuosikautsia sain talvella kulkea itse tekemääni polkua kinosten halki, sitä mistä olin lapsena niin usein uneksinut. Ja tuli myös niin kovat pakkaset kuin aina olin toivonut, sillä Hollannissa ei mielestäni ollut koskaan tarpeeksi kylmää. Usein olin aamulla ennen kouluun menoa juossut kanavan rantaan katsomaan oliko se jo jässä. Ja melkein yhtä usein menin kouluun pettyneenä siitä, että vesi loiskii iloisena kanavan laitaa vasten kovan

kolean itätuulen ajamana. Suomi ei ollut minulle tässä suhteessa pettymys ja vaikka asuinkin Etelä-Suomessa, kylmää oli aina, ennätyskenä parin viikon kausi alle kolmenkymmenen pakkasasteen. Lapsuudenunelmani oli täyttynyt, vaikken ollut nähnyt sen edestä lainkaan vaivaa. Olin vain rakastunut ja muuttanut, kylmän ja paksut kinokset sain kaupanpäällisinä. Sehän oli todellinen bonus! Mutta, minun täytyy kyllä tunnustaa, taas takaisin Hollannissa minun innostukseni lumeen ja kylmään on kyllä viime vuosina vähentynyt. Sitä lapsuuteni intohimoa ei minulla enää ole. En enää seiso yöllä ikkunaverhon takana katse-

lemassa lumihiihtaleita enkä aamulla ulos katsoessani hurraa paksusta lumipeitteestä. Parin päivän jälkeen olen saanut tarpeekseni, ja noita liukkaita jäätiköitä en kaipaa lainkaan. Mistähän se nyt johtuu? Ehkä sillä on jotain tekemistä iän kanssa. Muuten, katson yhä iloisena taaksepäin sitä aikaa, jolloin asuin jääkylmässä maailmassa kinosten reunustamine polkuineen, mutta etenkin iloitsen siitä tosiasiaista, että villeimmätkin unelmat voivat noin vain toteutua. Lämpimien peittojen alla on ihanaa muistella noita aikoja.

Carel van Bruggen
käännös: Pirkko van Bruggen

© Tabularius / Flickr.com

Finlands barn

Een standbeeld op station van Tampere, ter herinnering van de kinderen die tijdens de oorlog naar Zweden of Denemarken gestuurd werden.
/ Teos Tampereen rautatieasemalla, sotalapset muistolle.

EEN HERINNERING AAN DE WINTEROORLOG

Het is zeventig jaar geleden sinds de Winteroorlog. Het is alsof ik terugkijk door een verrekijker. Ik zie een klein meisje gekleed in een wit pak spelen in vorst en sneeuw. Het meisje ziet er tevreden uit en is hard bezig met het maken van een sneeuwpop. Het is een gewoon winters tafereel, maar toch niet helemaal. Het kleine meisje ben ik,

en het winterse landschap heeft te maken met mijn herinneringen aan mijn verblijf tijdens de Winteroorlog op een boerderij van mijn familie in midden-Finland in Tourula te Äänekoski. Samen met mijn twee broers werd ik daarheen gebracht, weg van het oorlogsgeweld, dat Helsinki teisterde.

Ik was toen vijf jaar oud.

>

MUISTELU TALVISODAN AJALTA

Talvisodasta on kulunut seitsemänkymmentä vuotta. On kuin katselisin kiikarista taaksepäin. Näen pienen tytön leikkivän pakkasessa ja lumessa valkoinen suojapuku päällään. Tyttö näyttää tyytyväiseltä ja on paneutunut lumiukon

rakentamiseen. Tavallinen talvinen näkymä, mutta ei aivan. Tuo pikku tyttö olen minä, ja talvimaisema liittyy muistoihini Talvisodasta keski-Suomessa sijaitsevalla sukulaisten maatilalla Äänekosken Tourulassa, jonne minut oli lähetetty molempien veljeni kanssa turvaan Helsingistä sodan melskeistä. Olin silloin viisivuotias. Muistoni tuolta ajalta ovat hyviä ja turvallisia, siitäkin huolimatta, että sodan uhkat ja varjot ulottuivat keski-Suomeenkin saakka. Sain vanhemman veljeni ja serkkujeni kanssa leikkiä ulkona, mutta aina oli pidettävä lumipuku päällä, sillä vihollisen lentokoneet saattoivat osua kohdalle. Oli

>

Ik koester goede en veilige herinneringen aan die tijd, ondanks het feit dat de dreigingen en schaduwen van de oorlog ook tot midden-Finland reikten.

Ik mocht met mijn grote broer, neef en nicht buiten spelen. Maar men moest steeds het witte sneeuwpak aan hebben, want de vijand kon wel eens aan komen vliegen. Men moest ook op vijandelijke parachutisten passen, die door de vijand in de bossen gedropt konden worden. Voor mij waren de vijanden en parachutisten vreemde begrippen, waarmee ik niets te maken had. Ze hoorden bij de volwassenen.

Het sneeuwpak was een leuke uitvinding. Ik herin-

ner me nog duidelijk, hoe mijn rode vilten laarsjes zo fraai tegen de witte sneeuw afstaken uit de witte broekspijpen. Ik was zeer trots op mijn mooie en warme laarsjes.

Ik herinner me, hoe we wild mochten spelen in de hooischuur. Daar was het zelfs midden in de winter warm. We maakten in het droge hooi lange gangen en tunnels. Voor een klein stadsmeisje was het een groot avontuur, vooral omdat ze mee kon doen met de grote broer en neef.

En toen moest ik plassen. Van de jongens moest ik heel hard naar huis hollen, maar het was te laat. Het ongeluk gebeurde onderweg in de strenge vorst. Bij het

zien van het nat worden van mijn rode vilten laarsjes barste ik in huilen uit. Ik kan me mijn ergernis, schaamte en vooral boosheid nog herinneren. Een tweede herinnering heeft te maken met de vee-stal, waar ik leerde melken. Ik herinner mij de schemering, de geluiden van de herkauwende koeien, de geuren van hooi en mest. Ik zat op een krukje en leerde de melkstraal te richten naar het emmertje. Ik proef nog de smaak van de vers gemolken melk.

De grote boerenkeuken in Tourula was het centrum en hart van het huis. Daar kwamen we samen om te eten en om bij elkaar te zijn. Daar was een grote bak-

myös varottava desantteja, joita vihollinen pudotti metseen. Minulle vihollinen ja desantti olivat vieraita käsitteitä, joiden kanssa minulla ei ollut mitään tekemistä. Ne olivat aikuisten asioita. Lumipuku oli hauska keksintö. Muistan vielä selkeästi, kuinka punaiset huopikkaani tulivat somasti esille valkoisen suojapuvun lahkeista lunta vasten. Olin hyvin ylpeä kauniista ja lämpöisistä saappaistani. Muistan, kuinka saimme peuhata pahnaladossa. Siellä oli keskellä talveakin lämmintä. Rakensimme pitkiä tunneleita ja käytäviä pahnoiden keskelle. Pikku kaupunkilaistytölle se oli seikkailua, varsinkin kun

sai olla isoveljen ja serkkupojan mukana. Sitten tuli minulle kova pissahätä. Pojat panivat minut juosta kipittämään kovaa vauhtia kotiin päin, mutta liian myöhään. Vahinko sattui matkalla kovassa pakkasessa. Itku pääsi, kun huomasin punaisten huopikkaiden kastuneen. Muistan vieläkin vahingon aiheuttavan harmin, häpeän ja varsinkin kiukun.

Toinen muistoni liittyy navettaan, jossa opin lypsämään. Muistan hämärän ja lehmien märehittävän aiheuttavan äänen, heinän ja lannan hajut. Istuin pienellä pallilla ja opettelin maitosuihkun osumista sankoon. Vastalypsetyn maidon maku

Finse oorlogskinderen in Turku

tuntuu suussani vieläkin. Tourulan tupa oli talon keskus ja sydän. Sinne kokoonnuttiin syömään ja

oven. In mijn herinneringen was de oven steeds warm en er werden hete bruine- en tarwebroden tevoorschijn gehaald. De versgebakken boterhammen smolten in de mond. Ik herinner me mijn Tante Eevi, vrolijk, groot, veilig en warm met haar handen tot de ellebogen in de deegbak knedend en tevens druk babbelend met de aanwezige volwassenen. Er waren veel volwassenen in Tourula. Mijn vader was aan het front, en mijn moeder had haar handen vol met het verzorgen van de kleine broer. Later moest zij ook naar het front reizen om als "Lotta" daar verschillende taken te verrichten. Als ook de moeder weg was, was er toch altijd een

andere volwassene om te troosten of zomaar aanwezig te zijn. Later hoorde ik, dat de volwassenen vluchtelingen uit Karelië waren. Ik herinner mij een vuurrood zijden lintje, dat ik van een Karelsche "tante" kreeg. Nog later denkend aan de Kareliërs kwam dat lintje in mijn gedachten. Kleine Eeva had ook verdriet. Ik had van mijn ouders een pop met bewegende ogen gekregen. Mijn grote broer drukte de poppenogen stuk, waarschijnlijk als wraak voor mijn plagerijen. Mijn verdriet en boosheid waren hevig. Na een lange tijd kreeg ik een nieuwe pop, maar die werd nooit zo dierbaar als mijn

manke poppenkind. Nu, zeventig jaar later, als ik terugdenk aan de tijd van de Winteroorlog, denk ik eerst aan de basisveiligheid. Dankbaar constateer ik hoe belangrijk die toen was. Het heeft van de volwassenen veel kracht, zelfbeheersing en geloof in de toekomst vereist. Met dit gevoel van basisveiligheid was de kleine Eeva toen in staat op haar niveau te leven en zich te handhaven. Deze basisveiligheid bleef bestaan ook tijdens de komende oorlogsjaren, zelfs toen het tijd werd voor haar om naar Zweden gezonden te worden als een oorlogskind. Maar dat is een ander verhaal.

Eeva Kriek-Tuovinen.

oleilemaan. Siellä oli iso leivinuuni. Muistoissani se oli aina lämpimänä, ja sieltä vedettiin esille herkkuisia limppuja ja hiivaleipiä. Maistiaiset olivat suussa sulavia. Muistan Eevi-tätini iloisena, suurena, turvallisenä ja lämpimänä, kädet kyynärpäitä myöten taikainuissa leipomassa ja samalla vilkkasti puhelemissa muiden aikuisten kanssa. Aikuisia riitti Tourulassa. Isäni oli rintamalla, ja äidilläni olivat kädet täynnä pikku veljen hoitamisessa. Myöhemmin hänkin joutui lähtemään rintamalle lottien tehtäviin. Kun äitikin oli poissa, niin aina oli joku muu aikuinen joko lohduttamassa tai muuten vain

länän. Myöhemmin kuulin aikuisten olevan Karjalasta tulleita evakkoja. Mieleeni on jäänyt muisto tulipunaisestä silkkinauhan pätkästä, jonka sain eräältä karjalais-tädiltä. Silkkinauha palasi mieleeni myöhemminkin muistelllessani Karjalan evakkoja. Surujakin oli pienellä Eevala. Olin saanut vanhemmitani lahjaksi "silmät-kiinni" nuken. Isoveljeni työnsi nuken silmät pään sisälle, luultavasti kostoksi jostain kepposestani. Suruni ja kiukkuni oli suuri. Kesti pitkän aikaa, kunnes sain uuden nuken, eikä se ollut yhtä rakas kuin tämä runneltu nukkelapseni. Muistelllessani nyt, seitse-

mänkymmentä vuotta myöhemmin Talvisodan aikaa niin mieleeni tulee ensimmäiseksi perusturvallisuus. Kiitollisena totean, kuinka tärkeää sen luominen oli. Se on vaatinut aikuisilta voimia, itsehillintää ja uskoa tulevaisuuteen. Perusturvallisuuden pohjalta pieni Eeva-tyttö eli ja selviytyi omalla tasollaan. Perusturvallisuus jatkui seuraavienkin sotavuosien aikana, silloinkin, kun edessä oli matka Ruotsiin sotalapsena. Mutta se onkin jo toinen tarina.

Eeva Kriek-Tuovinen

Discover Kainuu deel 1 DE WEG VAN RAATE

Het is hoogzomer. Maar daar is weinig van te merken als wij al weer voor de derde keer onze zomer-vakantie doorbrengen in KatinKulta – Vuokatti. We zijn deze keer na aankomst in Turku via de westkust naar het noorden gereden en bij Kokkola het binnenland ingetrokken. Dit in tegenstelling tot de befaamde Finse zomer die al wekenlang bij de westkust blijft hangen en niet verder het land in durft te trekken. En dat is jammer; niet alleen voor ons maar ook voor die zomer want die mist daardoor de prachtige regio Kainuu in het oosten.

Naast het tijd doorbrengen

met onze Finse vrienden, bowlen, zwemmen, badmintonnen, golfen, het kan er allemaal in KatinKulta, trekken we er natuurlijk ook regelmatig op uit. En deze keer hebben we onder andere een dag gepland om het gebied rondom Suomussalmi te bezoeken waar in de Winteroorlog zwaar is gevochten. Onze vrienden hebben een kennis uit die plaats als gids geregeld en 's ochtends om acht uur vertrekken we met twee auto's vanuit Vuokatti voor een lange rit richting het noorden. Het is koud en het miezert en het vakantiegevoel ebt even weg. Na een korte tussenstop in Hyrynsalmi waar een negende persoon

>

Discover Kainuu 1 OSA RAATTEEN TIE

On keskikesä. Mutta vähän sitä huomaamme, kun me jo kolmannen kerran vietämme kesälomaamme Vuokatin Katinkullassa. Tällä kertaa ajoimme Turkuun saavuttuamme pohjoiseen, ja Kokkolan kohdalla käännyimme sisämaahan. Tämä tapahtui päinvastoin kuin kuuluisa suomalainen kesä, mikä jäi länsirannikon ylle, eikä uskaltanut levitä pitemmälle maan sisäosiin. Se on harmillista, ei ainoastaan

meille, vaan myös kesälle, koska se ei kohtaa Kainuun upeaa seutua idässä.

Vietämme aikaamme suomalaisten ystäviemme kanssa, keilailemme, uimme, sulkapalloillemme, golf- faamme, sillä kaikki tämä on mahdollista Katinkullassa, mutta sen lisäksi luonnollisesti retkeilemme myös säännöllisesti. Tällä kertaa olemme mm. suunnitelleet käyntiä Suomussalmen seu-

>

onze groep compleet maakt komen we tegen tien en aan in Suomussalmi. We stoppen bij een tankstation annex cafetaria en worden getrakteerd op koffie met een onvervalste Finse 'munkki'; we worden weer helemaal blij.

Maar daarna duiken we dan toch echt in een belangrijk deel van de Finse geschiedenis namelijk de Winteroorlog. Deze begon toen de Sovjet-Unie op 30 november 1939 Finland aanviel en zou uiteindelijk eindigen op 13 maart 1940. Wij bevinden ons in het gebied waar tussen 7 december '39 en 8 januari '40 de Slag bij Suomussalmi plaats vond. Deze

tuville sinne, missä talvisodan aikana käytiin kiivaita taisteluja. Ystävämme hankivat paikallisen tuttavann oppaaksi, ja aamulla kello kahdeksalta me lähdemme kahdella autolla Vuokatista pitkälle matkalle pohjoiseen päin. On kylmää ja sataa tihuuttaa ja lomatunnelmamme valuu tyhjiin. Lyhyen Hyrynsalmelle pysähtymisen jälkeen, jossa yhdeksäs jäsen täydentää ryhmäämme, saavumme kymmenen paikkeilla Suomussalmelle. Bensini-aseman, sekä siihen liitetyn kahvilan kohdalla pysähdymme, ja meille trjotaan kahvit sekä aidot suomalaiset "munkit". Ilahdumme taas kovasti.

veldslag, die eindigde in een beslissende zege voor de Finnen, wordt nu nog steeds gezien als symbool voor de Winteroorlog. Uiteraard zijn er al vele boeken vol over geschreven zodat we dat in Aviisi niet allemaal hoeven

te herhalen. Wij kunnen ons dus beperken tot de ervaringen van deze dag.

We beginnen bij een monument van Alvar Aalto, het zogenaamde vlammonument, wat toen het

Mutta sen jälkeen sukellemme nyt todella erääseen Suomen historian tärkeään osaan, talvisotaan. Se alkoi Neuvostoliiton hyökkäyttä 30. marraskuuta 1939 Suomeen, ja se tulisi lopullisesti päättymään 13. maaliskuuta 1940. Olemme nyt paikassa, jossa joulukuun 7. päivän 1939 ja tammikuun 8. päivän 1940 välillä käytiin Suomussalmien taistelu. Tätä taistelua, joka päättyi suomalaisten ratkaisevaan voittoon, pidetään edelleen talvisodan vertauskuvana. Tästä on

kirjoitettu luonnollisesti niin monta teosta, ettei meidän tarvitse sitä enää Aviisissa kerrata. Voimme siis keskittyä tämän päivän elämyksiin.

Aloitamme Alvar Aallon muistomerkillä. Se on ns. Liekkimonumentti, eikä sitä rakennettaessa saanut suunnata senaikaista Neuvostoliittoa kohti. Pysähdymme pienelle sankarihautausmaalle ja ajamme ammusvaraston jäänteiden ohi. Ja yhtäkkiä olemme

werd opgericht niet in de richting van de toenmalige Sovjet-Unie mocht wijzen. We stoppen bij een kleine oorlogsbegraafplaats en rijden langs restanten van een munitieopslagplaats. En dan opeens staan we in Raateen Portti aan het begin van de Weg van Raate. Wij weten dan nog niet wat zich hier in de oorlog precies heeft afgespeeld en waarom de naam door de Finnen in de groep met ontzag wordt uitgesproken. Maar daar komen we snel achter. In het kleine maar uiterst leerzame museum wordt aan de hand van onder andere een maquette uitgelegd hoe Finland de Sovjets verslaat. De complete 44^e Sovjet di- ➤

Raateen Portilla Raateen Tien alusssa. Emme vielä tiedä, mitä täällä on oikeastaan tapahtunut sodan kuluessa, ja miksi suomalaiset ryhmässämme mainitsevat nimen niin kunnioittavasti. Mutta pian tiedämme. Pienessä, mutta hyvin valistavassa museossa selitetään pienoismallien avulla, kuinka suomalaiset voittivat neuvostoliittolaiset. Neuvostodivisioona ➤

De Slag bij Suomussalmi

Op 30 november 1939 stak de 163ste Sovjet divisie de grens met Finland over en rukte op naar Suomussalmi. Het doel van de 163ste divisie was de Finse stad Oulu. Dit zou Finland in tweeën delen. In deze sector was maar één Fins bataljon gelegerd bij Raate vlak bij Suomussalmi. Al op 7 december werd Suomussalmi gemakkelijk veroverd door de Sovjets omdat de Finnen (die heel erg in de minderheid waren) zich terugtrokken naar de andere kant van de meren waar Suomussalmi aan ligt. Maar voordat ze zich terugtrokken, vernietigden ze het dorp om geen voedsel en andere goederen voor de Russen achter te laten. Het echte gevecht begon pas op 8 december. De Sovjets vielen de Finnen aan die een dag eerder uit Suomussalmi waren gevlucht maar terwijl ze het bevroren meer over probeerden te steken werden ze verslagen. Ook een tweede aanval via het noordwesten naar het dorp Puolanka liep slecht af voor de Sovjets. Op 9 december arriveerden er versterkingen voor de Finnen die op diezelfde dag meteen een tegenaanval begonnen om Suomussalmi terug te veroveren. Ook voor de Finnen bleek aanvallen echter moeilijk. Het lukte hen niet om het dorp te veroveren.

Op 24 december vielen de Sovjets weer aan maar ook deze aanval liep op niets uit. Op 27 december begonnen de Finnen weer met een tegenaanval. Ze veroverden daarbij Suomussalmi deze keer wel, waardoor de Sovjets in paniek moesten vluchten over de bevroren meren die om het dorp heen lagen. Ook de 44e divisie van de Sovjets die zich bij Raate had ingegraven vluchtte mee. Hierdoor raakte het enorme aantal Sovjetsoldaten verspreid en werden al deze groepen soldaten stuk voor stuk omsingeld en vernietigd door het Finse leger.

Tijdens de slag vielen er 13.000-27.500 Sovjetdoden terwijl er maar 350-900 Finnen sneuvelden. Daarnaast had de slag ervoor gezorgd dat de vitale treinverbinding met Zweden niet in Sovjethanden viel. Ook hadden de Finnen grote aantallen legervoertuigen zoals tanks, vrachtwagens, artillerie, paarden en duizenden geweren en machinepistolen buit gemaakt. Ook bewees het de motti-tactiek die later in de oorlog nog veel gebruikt zou gaan worden.

Bron: Wikipedia

visie wordt op de Weg van Raate in de pan gehakt. In een heel klein filmzaaltje ervaren we zelf hoe het destijds moet zijn geweest. Het verhaal wordt in het Nederlands verteld terwijl wij ondertussen continue worden geconfronteerd met ontploffende granaten en mitrailleursalvo's. Enigszins beduusd komen we naar buiten en verlaten we met veel nieuwe kennis het museum.

Buiten lopen we langs oud en verroest legermateriaal (tanks, geschut etc.) naar het 'Monument voor de Winteroorlog'. Op een veld van bijna drie hectare liggen circa 20.000 stenen, sym-

bool voor elke omgekomen soldaat. Het centrale monument heet "Open schoot" en strekt beschermend de vleugels uit over het stille stenenveld. Het monument heeft 105 bronzen klokken,

één voor elke dag van de Winteroorlog. Het monument is tot stand gekomen door inspanningen van de twee toenmaals strijdende partijen en is onthuld op 13 maart 2003. Een indrukwekkende plek om even bij stil te staan.

Het wordt tijd om de Weg van Raate af te rijden. Het is niets meer dan een brede onverharde zandweg die we helemaal tot het einde afrijden totdat we gestopt worden door een slagboom. Hier stopt Finland want aan de andere kant van die slagboom ligt Rusland. Een prachtige plek, midden in de bossen en hoogtijd voor een picknick. Tijdens het

numero 44 tuhotaan täysin Raatteen Tiellä. Hyvin pienessä filmisalissa koemme itse, miten taidettiin taistella aikoinaan. Tarina kerrotaan hollanninkielellä meidän sillä välin kohdattessa jatkuvat granaattien räjähdysket sekä konekiväärien papatuksen. Hieman tuupertuneina poistomme ulkoilmaan sekä lähdemme museosta uusin tiedoin.

Ulkona kävelemme vanhan ja ruostuneen armeijavälineistön ohi (tankkeja, tykkejä jne.) Talvisodan Muistomerkillä. Noin kolmen hehtaarin kenttäalueella sijaitsee 20.000 kiveä symboleina jokaiselle kaatuneelle sotilaille. Keskei-

sen muistomerkin nimi on "Avoin Syli", ja sen siivet levittäytyvät suojaavasti hiljaisen kiviaukean ylle. Muistomerkillä on 105 vaskikelloa, yksi kello jokaiselle talvisodan päivälle. Muistomerkki hankittiin kummankin

aikoinaan toisiansa vastaan taistelleen osapuolen ponnistuksien, ja se paljastettiin 13. maaliskuuta 2003. Se on vaikuttava paikka hetken hiljentymiselle.

On aika jatkaa Raatteen

eten van onze broodjes
staan we ons te verwonde-
ren over de bijzondere plek.
De koffie die uit thermos-
kannen wordt geschonken
hebben we hard nodig om
weer een beetje warm te
worden want de tempera-
tuur ligt op zo'n 8 graden.
We staan dan ook redelijk
te vernikkelen van de kou.

Aan de andere kant van de
weg ligt het gerenoveerde
grenswachtmuseum. Het
verkeert in de staat van 1939
en het museum laat zien
hoe men bij de grenswacht
voor het begin van de Win-
teroorlog leefde en werkte.
Dit huis is het enige voor-
oorlogse grenswachthuis
dat bewaard is gebleven

Tiellä. Se ei ole sen enempää
kuin leveä pehmeä hiekkä-
tie, jota ajamme loppuun
asti, kunnes meidät pysäyt-
tää puomi. Tähän Suomi
päätyy, sillä puomin toisel-
la puolella on Venäjä. Tämä
on kaunis paikka metsien
keskellä, ja on korkea aika
eväsretkelle. Samalla kun
syömmе sämpylöitämme,
ihailemme tätä erikoista
paikkaa. Termoskannuista
kaadettu kahvi on tarpeen
lämmittämään meitä, sillä
lämpötila on n. 8 astetta. Me
todella värisemme vilusta.

Tien toisella puolella on
korjattu rajavartiomuseo. Se
on samassa kunnossa kuin
vuonna 1939, ja siellä näyte-
tään, miten rajavartiosto eli

Suomussalmen taistelu

Marraskuun 30. päivänä 1939 ylitti Neuvostoliiton 163. divisioona Suomen rajan ja jatkoi rynnäkkönä Suomussalmelle. 163:n divisioonan kohde oli Suomen Oulu. Tämä rynnäkkö jakaisi Suomen kahtia. Tällä alueella oli ainoastaan yksi suomalainen pataljoona asemassa Raateella Suomussalmen lähetyvil-
lä. Jo 7. joulukuuta olivat neuvostoliittolaiset helposti vallanneet Suomussalmen, koska suomalaiset (joita oli huomattavasti vähemmän) vetäytyivät Suomus-
salmen lähellä olevien järvien taakse. Mutta ennen vetäytymistään he hävittivät kylän niin, ettei venäläi-
sille jätetty muonaa eikä muutakaan.
Varsinainen taistelu alkoi 8. joulukuuta. Neuvostoliit-
tolaiset hyökkäsivät suomalaisten kimppuun, jotka päivää ennen olivat paenneet Suomussalmelta. Mutta neuvostoliittolaiset päihitettiin juuri silloin, kun he yrit-
tivät ylittää jäätynyttä järveä. Toisenkin hyökkäyksen kuluessa, Puolangan kylästä luoteeseen, hedän kävi huonosti. Joulukuun 9. päivänä suomalaiset saivat vahvistusjoukkoja, jotka jo heti samana päivänä aloit-
tivat vastahyökkäyksen vallataksaan Suomussalmen takaisin. Mutta suomalaisillekin takaisin valloitus oli vaikeaa. Heidän ei onnistunut vallata kylää.
Joulukuun 24. päivänä neuvostoliittolaiset hyökkäsivät uudelleen, mutta tuloksetta. 27. joulukuuta suoma-
laiset aloittivat vastahyökkäyksen. Tällä kertaa heidän onnistui vallata Suomussalmi, jolloin neuvostoliitto-
laisten täytyi hätäntyneinä paeta kylää ympäröivien jäätyneiden järvien ylitse. Myös neuvostoliittolaisten Raatteen lähelle kaivautunut 44. divisioona pakeni mukana. Siksi joutui valtava määrä neuvostosotilaita hajautumaan. Suomalaisten armeija piiritti ja hävitti kaikki sotilasryhmät.
Tässä taistelussa 13.000 - 27.500 neuvostosotilasta sai surmansa, kun taas suomalaisia kaatui aino-
astaan 350-900. Lisäksi taistelu esti tärkeän Ruotsiin vievän junayhteyden joutumisen neuvostokäsiin. Suo-
malaiset olivat saaneet saalikseen lukuisan määrän armeijan ajoneuvoja, kuten tankkeja, kuorma-autoja, tykkeitä, hevosia sekä tuhansittain kiväärejä ja kone-
pistooleja. Myös motti-taktikka osoittautui hyväksi, ja sitä taktiikkaa tultiin myöhemmin sodan jatkuessa käyttämään.

Lähde: Wikipedia

Käännös: Eeva Kriek-Tuovinen

en is als museum in 1988 geopend. Het is klein maar leuk om even doorheen te lopen. Als we de Weg van Raate terugrijden, stoppen we nog op diverse plekken: een fraai Russisch monument, het eerste ter herinnering aan de Winteroorlog buiten de Russische landsgrenzen, een monument voor de slachtoffers uit de

Oekraïne en een plek waar de loopgraven, schuttersputten, antitankgrachten etc. nog bewaard zijn. Het is bizar om je te realiseren dat op deze weg en in de onmiddellijke omgeving in een maand tijd circa 20.000 mensen zijn omgekomen.

We besluiten de dag wat lichtvoetiger af te sluiten

en rijden naar de "Silent People". Dit project en/of kunstwerk ligt ongeveer 30 kilometer boven Suomussalmi langs de E63. Op een veld staan bijna duizend aangeklede figuren, die zich misschien het beste laten omschrijven als een soort vogelverschrikkers. De achterliggende gedachte ontdekken we even niet maar het is wel grappig en bijzonder kleurrijk. Aan de rand van het veld staat Niitty Kahvila en onder het genot van koffie en een pannenkoek, geserveerd op berkenbast, evalueren we de dag en beginnen daarna aan de terugreis naar Vuokatti.

Patrice van der Heiden

ja toimi talvisodan alussa. Talo on ainoa ennen sotia rakennettu, sodassa säästynyt rakennus, ja se on museona avattu vuonna 1988. Se on pieni, mutta mukava käydä läpi. Palatessamme Raatteen Tietä pysähdymme vielä useassa paikassa: komean venäläisen muistomerkin kohdalla, ensimmäisen Venäjän rajojen ulko-

puolisen talvisodan muiston kohdalla, ukrainalaisten sotauhrien muistomerkin kohdalla, paikassa jossa on vielä sodan jäljiltä juoksuhautoja, ampumakuoppia, tankkien torjuntaojia jne. On omituista todeta, että tällä tiellä ja sen lähiympäristössä yhden kuukauden aikana 20.000 ihmistä sai surmansa.

Päättämme päättää päivän hieman kevyemmin ja ajamme "Hiljaisen Kansan" luo. Tämä projekti / taideteos sijaitsee 30 kilometriä Suomussalmelta E63:n varrella. Niityllä on vajaa tuhat puetua hahmoa, joita kai parhaiten voi nimittää jonkinlaisiksi linnunpelättimiksi. Emme löydä teoksen itua nyt, mutta se on kuitenkin lystikäs ja hyvin värikäs. Aukean laidalla on Niitty Kahvila, ja kahvia juoden sekä tuohilastulla tarjottua räiskälettä syöden käymme päiväämme läpi, sekä aloitamme sen jälkeen paluumatkamme Vuokattiin.

Patrice van der Heiden
 Käännös: Eeva Kriek-Tuovinen

GEVANGENEN VAN DE GROND

*Een interview met de
maakster van de film:
Stella van Voorst van
Beest*

Stella van Voorst van Beest is een Nederlandse filmmaakster. Haar laatste film "Gevangenen van de Grond" is haar eerste lange documentaire. Ze heeft al verscheidene korte documentaires op haar naam staan en werkte ook als editor mee aan di-

verse lange en korte films.

"Gevangenen van de Grond" biedt ons een kijkje in het leven van enkele Finnen voor wie de tango een prominente plaats inneemt. Zo zien we verschillende mensen die troost putten uit het zingen en/of dansen van de tango, lopen we mee met een schoenenverkoopster bij dansavonden, zien we verschillende muzikanten die deze tangoavonden muzikaal verzorgen en dit

alles leert ons enkele nieuwe Finnen kennen en hun passie voor de tango.

Waarom heb je gekozen voor een film over de tango in Finland?

Ik was altijd al gefascineerd door Finland, misschien door een plaatje dat ik als kind ooit heb gezien. Dat weet ik eigenlijk niet precies. Maar het idee kwam pas echt toen ik van een vriend een cd kreeg met daarop allemaal Finse tango's. Ik ben toen in 2004 zelf naar Finland, eerst naar Koli en later naar andere plekken, afgereisd om onderzoek te doen. Ik heb toen heel erg moeten wennen aan het feit dat mensen erg

MAAN VANGIT

*Filmintekijän
haastattelu:
Stella van Voorst
van Beest*

Stella van Voorst van Beest on hollantilainen filmintekijä. Hänen tuorein filminsä "Maan Vangit" on hänen ensimmäinen pitkä dokumenttinsa. Tätä ennen hän on tehnyt useita lyhyempiä dokumentteja ja toiminut leikkaajana useis-

sa lyhyemmissä ja pitkissä filmeissä.

"Maan Vangit" tarjoaa tilaisuuden kurkistaa muutamien tangoa rakastavien suomalaisten elämään. Näemme ihmisten saavan lohtua tangon laulamisesta tai tanssimisesta, kuljemme tanssikenkien myyjän mukana tanssi-illoissa, kuuntelemme musikanttien soittoa näissä illoissa ja heidän myötäään tutustumme muutamiiin suomalaisiin, joiden intohimona on tango.

Mikä sai sinut valitsemaan aiheen tangosta Suomessa?
Suomi on kiehtonut minua varmaankin siitä lähtien kun olin nähnyt lapsena kuvan Suomesta. Mutta

lopullinen idea syntyi, kun eräs ystäväni lahjoitti minulle cd'llä suomalaista tangomusiikkia. Matkustin Suomeen vuonna 2004, ensin Kolille, ja sen jälkeen muihin paikkoihin tutustukseni ilmiöön. Minusta oli vaikea tottua siihen, että ihmiset elivät niin eristyksissä omillaan. Ensin suunnittelin tekäväni filmin ilman tuottajaa, mutta jo Suomessa tajusin, että projektista tulisi suurempi. Aihe varmasti sopivaksi. Seuraavana vuonna matkustin takaisin Suomeen perehtyäkseni aiheeseen paremmin ja löysin myös ihmiset, joita halusin kuvata.

Miten kuvausprosessi sujui?

*Schoenenverkoopster Helena /
Kenkäkaupanmyyjä Helena*

op zichzelf leefden en ook letterlijk afgelegen van de bewoonde wereld leefden. In eerste instantie was ik van plan de film helemaal zelf (zonder producent) te gaan maken maar al in Finland merkte ik dat het idee tot een groter project zou leiden. Ik zag dus zeker een

geschikt onderwerp in de Finse tango. In 2005 ben ik teruggegaan naar Finland om verder onderzoek te doen en heb ik ook mijn personages gevonden.

Hoe is het proces voor het maken van de film verlopen?

Zoals ik al zei ben ik in

2004 voor de eerste keer naar Finland gegaan met eigenlijk niet veel meer dan een idee. Toen ik dat ging uitwerken bleek ik toch een producent nodig te hebben om deze documentaire te maken. Dus toen ben ik in Nederland een producent gaan zoeken. Daardoor kreeg ik meer financiële mogelijkheden en kon ik terug naar Finland om verder onderzoek te doen voor de film en de personages te zoeken zodat ik ook het scenario steeds verder kon gaan uitwerken. Uiteindelijk hebben in de winter en zomer van 2007 de opnames plaatsgevonden. Dan loop ik dus met mijn personages mee en volg hun in de

Kuten jo edellä sanoin, matkustin ensimmäisen kerran Suomeen vuonna 2004 vain idea mielessäni. Kun aloin ajaa asiaa eteenpäin, huomasin pian, että toteuttaakseni dokumentin tarvitsen tuottajan. Aloinkin heti etsiä mahdollista tuottajaa Alankomaissa. Tuottajan myötä sain rahoituksen kuntoon ja niinpä matkustin takaisin Suomeen tekemään jatkotutkimusta aiheesta ja etsimään aiheeseen sopivia henkilöitä. Kuvaukset tehtiin talvella ja kesällä 2007. Seurasin valitsemiani henkilöitä ja heidän jokapäiväistä elämäänsä. Välillä vain istuimme ja juttelimme loputtomiin keskenämme.

En pyytänyt koskaan heitä tekemään mitään, annoin kaiken tapahtua mahdollisimman luonnollisesti. Sen jälkeen leikkasin filmin, mutta koska en tehnyt sitä kokopäivätoimisesti, kesti valmistuminen aikansa ja vasta nyt sitä voidaan esittää elokuvateattereissa.

Missä suoritit kuvaukset ja miksi juuri siellä?

Kuvasin Helsingissä ja etenkin eri paikkakunnilla Varsinais-Suomessa, kuten tietenkin Somerolla, joka on Unto Monosen kotipaikkakunta. Hänen tangoillaan on tärkeä osa dokumentissani. Alpoa kuvattiin Kauhajoella (mies, joka tekee eläimiä joita todella kannattaa käydä

katsomassa, jos satut kesällä olemaan maisemissa). Kuvauspaikkojen valinnalla oli myös käytännön syy. Talvikieli asettaa rajoituksensa ja kuvausaikani oli myös rajallinen, eikä minulla siis ollut aikaa ajella ympäri Suomea kuvaamassa. Valitsemiani paikat kuvasivat mielestäni hyvin Suomea. Myös valitsemiani kuvattavat sanelivat kuvauspaikkoja. Helena ei missään tapauksessa halunnut kuvauksia hänen omassa kodissaan, mutta koska hän on paljon ateljeessaan, tapahtuivat jotkut kuvauksista kuin itsestään siellä.

Miten päädyit juuri näihin henkilöihin, Alpoon ja Helenaan? Minulla pitää olla jotain

INTERVIEW

dagelijkse gang van zaken. Soms zit je dan ook gewoon lang met elkaar te kletsen. Ik zeg niet: Nu moet je dit of dat doen, het moet zoveel mogelijk natuurlijk blijven. Daarna heb ik de film nog gemonteerd, maar daar ben ik niet fulltime mee bezig geweest vandaar dat het ook wat langer heeft geduurd voordat de film nu in de theaters terechtkomt.

Op welke locaties heb je gefilmd en waarom op deze locaties?
Ik heb gefilmd in Helsinki en verder voornamelijk op verschillende locaties in Zuidwest Finland, natuurlijk in Somero de woonplaats van Unto Mononen omdat zijn tango's toch een

belangrijke rol hebben in mijn film. In Kauhajoki zijn de opnames geweest met Alpo (de man die dieren maakt, zeker een tip om te bekijken als je in de zomer in de buurt bent). De keuze is ook praktisch geweest. In de winter zijn niet alle plaatsen even goed bereikbaar en ik had ook maar een beperkte tijd om te draaien dus ik had niet de tijd om het hele land door te rijden. Bovendien heb ik het idee dat de gevonden plaatsen een goede afspiegeling zijn van Finland. Verder

is het afhankelijk van de karakters waar ik terecht ben gekomen. Helena wilde absoluut niet bij haar thuis filmen, maar zij brengt vele uren door in haar atelier dus is het eigenlijk vanzelfsprekend dat we daar ook enkele scènes hebben opgenomen.

Waarom heb je gekozen voor deze karakters, in het bijzonder voor Helena en Alpo?

Ik moet iets hebben met mijn karakters. Niet iedereen met wie ik in Finland heb opgetrokken heeft de

yhteistä kuvaamieni henkilöiden kanssa. Kaikki henkilöt, joita halusin kuvata, eivät päätyneet lopulliseen filmiin. Filmistä olisi myös tullut aivan liian pitkä. Suurimmassa osassa ihmisistä minua kiehtoivat heidän tarinansa. Löysin kuvattavat ihmiset kiertämällä pitkin Suomea ilman että olisin etsinyt juuri laulajaa tai baarimikkoo. Kiertelin avoimin mielin. Helena kiinnitti huomioni, koska hän on hyvin voimakas nainen. Hän on tavallaan ulkopuolinen, koska hän ei tanssi tai laula mukana, vaan myy kenkiä. Tämän näkökulman ansiosta hän oli etsimäni henkilö. Alpo on hyvin fiksu ja herkkä mies. Hän löytää lohtua

tangosta, se on hänelle tärkeää. Tunsin oloni kotoisaksi hänen seurassaan, häneen on helppo saada kontakti ja minusta nämä ominaisuudet Alpossa välittyvät filmissä myös katsojalle.

Filmi vaikuttaa tosi surulliselta. Mitä ajattelet asiasta itse

ja minkälaisia reaktioita olet saanut?

Mielestäni filmi ei ole surullinen. Nämä ihmiset eivät missään tapauksessa ole luusereita. He saavat lohdutusta tangosta ja se on heidän tapansa elää elämänsä. Voima, joka heistä säteilee, syntyy tangon

Regisseuse Stella van Voorst van Beest /
Ohjaaja Stella van Voorst van Beest

film gehaald. Dan was die ook veel te lang geworden. Bij de meeste mensen ben ik geïntrigeerd door hun verhaal. Ik heb mijn karakters gevonden in Finland door rond te kijken, ik had niet vooraf in mijn hoofd dat ik bijvoorbeeld een zanger en een barman wilde. Ik ging er gewoon blank heen. Helena viel mij op omdat ze een heel sterke vrouw is. Zij is ook een outsider want ze danst of zingt niet mee, maar verkoopt schoenen. Die andere invalshoek maakte haar heel geschikt. Alpo is een heel slimme en gevoelige man. Hij vindt echt zijn troost ook in de tango, dat is belangrijk voor hem. Ik voelde me heel erg

bij hem op mijn gemak, hij is een heel innemende man, en ik denk dat die persoonlijke kwaliteiten van Alpo ook bijdragen aan de film.

De film kan behoorlijk triest overkomen, hoe denk je daar zelf over en wat zijn de reacties geweest?

Ik vind mijn film zeker niet triest. De mensen zijn absoluut geen losers. Zij vinden troost in de tango en dat is hun manier om met het leven om te gaan. De kracht die zij laten zien is dat het louterend werkt om je helemaal in de tango onder te dompelen. Ik maak gebruik van het nummer "Satumaa" en daarin zit de regel dat een vogel een gevangene

van de grond is maar ook weg wil: hij droomt en probeert te vluchten. Dat doen de mensen in mijn film ook: zij dromen mee met de melodie en de teksten van de tango en halen daar hoop uit. Ook probeer ik te laten zien dat in Finland de tango en daarbij horende karaoke als een serieuze aangelegenheid geldt. Mensen laten elkaar in hun waarde en respecteren elkaar. Iemand die daar een tango zingt, hoe vals ook, zingt die voor zichzelf om daar voor zichzelf iets uit te halen en diegene wordt dan niet uitgejoeld zoals dat in Nederland wel gebeurt waar wij menen alles met een laag ironie te moeten overdekken.

*Regisseuse Stella
en Alpo / Ohjaaja
Stella ja Alpo*

puhdistavasta vaikutukselta heihin. Käytän "Satumaata" jossa sanotaan "Vaan siivettönnä en voi lentää vanki olen maan, vain aatoksin mi kauas entää sinne käydä

saan": hän uneksii ja haluaa paeta. Sama pätee filmini ihmisiin: He unelmoivat laulun sanojen myötä ja ammentavat siitä toivoa elämäänsä. Pysin myös

näyttämään, että tango ja siihen kuuluva karaoke ovat vakavasti otettavia ilmiöitä Suomessa. Ihmiset antavat toisten olla niin kuin nämä ovat ja kunnioittavat toisiaan. Jos joku laulaa tangoa, vaikka se menisikin nuotin vierestä, hän laulaa sitä saavuttaakseen jotain itselleen, eikä häntä buuata lavalta pois niinkuin Hollannissa ihmisillä on usein tapana ironisesti tehdä. En missään tapauksessa halua yleistää: filmini kertoo vain parista ihmisestä ja heidän elämästään. Se ei ole mikään yleiskuva Suomesta eikä tangoa rakastavista suomalaisista enkä pyrkivästä yleistämään. Tähänastinen vastaanotto

INTERVIEW

Bovendien wil ik ook niet generaliseren: deze film gaat over die paar mensen die in mijn film zitten en hoe zij hun leven inrichten. Het is geen algemeen beeld van Finland, zelfs niet van de Finse tangoliefhebbers en dat pretendeer ik ook absoluut niet. De reacties zijn tot nu toe erg gemengd. Sommige mensen vinden de film erg triest, die zien vooral de eenzaamheid. Terwijl sommige mensen juist ook helemaal meegaan in die melancholie en zien dat als

bijvoorbeeld Alpo een avond gezongen heeft, hij ook echt zijn zorgen weggezongen heeft. Ik heb zelf ook die hang naar melancholie en daarom is de film ook zo geworden. Ik heb respect voor de mensen in die eenzaamheid, dat is misschien een romantisch idee.

Ik hoop dat de mensen inzien dat ik deze film met veel respect en liefde voor Finland heb gemaakt en in het bijzonder voor de mensen die erin meedoen.

De film "Gevangenen van de grond" draait vanaf februari in verschillende theaters in het land.

Meer weten over Stella van Voorst van Beest:
<http://www.directorsguild.nl/leden/view/13083>

Jesper Bexkens

Wassen beelden in
Esakallio / Esakallion
vahapatsaat

on ollut eriävää. Joidenkin mielestä filmi on todella surullista katsottavaa, he ovat kiinnittäneet erityisesti huomiota yksinäisyyteen. Toisaalta jotkut aistivat molankolian ja huomavat, miten Alpo vapautuu huolistaan laulettuaan illan tangoja. Tunnen itsekin vetoa melankoliaan, minkä johdosta filmistä tuli se

mikä siitä tuli. Kunnioitan ihmisiä yksinäisyydessään, mikä on ehkä romanttista.

Toivon, että ihmiset huomaaisivat, millä kunnioitukSELLA ja rakkaudella Suomea kohtaan olen filmin tehnyt. Erityisesti niitä ihmisiä kohtaan, jotka esiintyvät filmissä.

Filmiä "Maan Vanki" esitetään helmikuusta lähtien useissa elokuvateattereissa.

Stella van Voorst van Beestistä
enemmän:
<http://www.directorsguild.nl/leden/view/13083>

Jesper Bexkens
Käännös: Minna Rätty

DAG MARJA,

Als ik dit schrijf dan moeten de Decemberfeesten nog komen, dus ik kan je niet vertellen over hoe ze dit jaar bij ons zijn verlopen. Misschien kun jij wel vertellen wat jullie hebben gedaan!

Sinterklaas

Omdat wij in Nederland op 5/6 december het feest van de Goedheiligman, genaamd

Sinterklaas vieren, zal ik je vertellen hoe het er hier dan aan toe kan gaan.

Het feest is voornamelijk voor kinderen bedoeld. Zij krijgen "als ze zoet zijn geweest" lekkers (snoep, zoals suikerbeesten, taaitaai en/of chocoladeletters) en cadeautjes.

Jongere kinderen geloven nog, dat de heilige deze cadeautjes zelf komt brengen, maar hier gaat het om een verklede man met een baard, een hoge mijter en een rode cape om. Hij gebruikt een staf bij het lopen. Om hem heen zijn er (zwart gesminkte) kleine hulpjes. Ouderen doen van harte mee, omdat het zoveel "spanning" en gezelligheid

met zich meebrengt, maar ze spelen zelf voor Sinterklaas! Voordat het 5 december wordt, maken mensen vaak verlanglijstjes voor "Sinterklaas" en hopen vurig, dat hun wensen worden vervuld.....

Op de dag zelf, vaak "pakjesavond" genoemd, gaat men bij elkaar zitten, zingt soms Sinterklaasliedjes en als de cadeautjes zijn gebracht, worden ze om de beurt uitgepakt. Vaak zijn ze voorzien van een gedicht, dat hardop moet worden voorgelezen en waarin soms pittige dingen worden gezet over het karakter van de betreffende persoon. Soms ook worden er fopcadeautjes gemaakt. Kortom: het kan een heel

HEI MARJA,

Kun kirjoitan tätä, ovat joulun juhlat vielä tulossa, joten en voi kertoa miten kaikki meni. Ehkä sinä voit kertoa mitä te teitte!

Sinterklaas

Täällä Alankomaissa me vietämme 5/6 joulukuuta Sinterklaasia, "hyvän pyhän miehen" juhlaa, kerronpa nyt miten kaikki oikein menee.

Juhla on nimenomaan lap-

sille tarkoitettu. He saavat, jos ovat olleet kilttejä, joutain hyvää (karkkia, kuten marsipaanihahmoja, taaitaia, joka on kuin anikselle maistuvia piapreita, ja/tai suklaakirjaimia) ja lahjoja Nuoremmat lapset vielä uskovat, että pyhä mies itse tuo lahjat, mutta tosiasiaa kyse on vain miehestä, jolla on pitkä parta, hiippa päässä ja punainen viitta päällä. Hän käyttää pitkää sauvaa kävellessään. Hänen ympärillään hyörii (mustaksi meikattuja) pikkuapureita. Vanhemmat ovat pelissä mukana, koska juhla on oikein mukava ja jännittävä, mutta he itse leikkivät Sinterklaasia.

Ennen kuin joulukuun vii-

des koittaa, tekevät monet lapsen lahjatoivelistan Sinterklaasille ja toivovat kovasti että toiveet täyttyvät. Itse päivänä, jota kutsutaan lahjaillaksi, kokoontuvat ihmiset yhteen, laulavat Sinterklaas-lauluja ja jos he ovat tuoneet lahjoja mukanaan, ne avataan vuorotellen. Usein lahjan mukana tulee runo, joka sitten kuuluu lukea ääneen, ja jossa on usein aika teräviäkin huomioita lahjan saajasta. Joskus lahja onkin huijausta. Kaiken kaikkiaan, hyvin viihtyisä perhejuhla.

Me vietämme tänä vuonna myös Sinterklaasia kahden lapsemme, väyn ja kolmen lapsenlapsemme kanssa

DECEMBERFEESTEN

gezellig familiegebeuren worden!

Dit jaar vieren wij ook Sinterklaas met onze 2 kinderen en schoonzoon en met onze 3 kleinkinderen bij onze dochter thuis. We bereiden allemaal wat te eten voor en beginnen met een warme maaltijd. De stemming komt er zo goed in!

Intussen zijn rond de haard onze cadeautjes gelegd (we kopen/maken allemaal iets voor één van de anderen) en gaat het "grote" feest beginnen. Omdat onze kleinkinderen al meerderjarig zijn, doen ze volop mee en wordt er veel "gepest" en afgelachen.

Als alles is uitgepakt, bedanken we Sinterklaas hartelijk

voor alles wat we hebben gekregen en is het feest ten einde.

Jullie kennen dit feest niet en daarom wilde ik het je uitgebreid vertellen.

Kerstmis

Dan komt natuurlijk Kerstmis. Op kerstavond gaat men naar de (katholieke) kerk. Lang niet iedereen overigens, en ook veel minder mensen dan vroeger. De kerk is mooi versierd en er wordt in gebeden en gezongen.

Wij vieren – net als jullie – 2 dagen Kerstmis. Mensen kleden zich vaak feestelijk en hebben allerlei lekker eten gekookt of in huis gehaald. Er is gebak en ander lekkers en een feestelijk

drankje wordt ook wel genuttigd! Het is hier een echt gezelschapsfeest van veel tijd samen doorbrengen, kaarsjes aan, mooie muziek luisteren en zoals gezegd veel voor de inwendige mens. In de kamer staat ook vaak een kerstboom met lichtjes en er hangen de ontvangen kerstkaarten. Evenals bij julie worden er heel veel kerstkaarten gestuurd naar familie, vrienden en bekenden. De kerstman komt alleen op kerstkaarten of in winkels voor.

Als je alleen leeft en weinig mensen kent, waarmee je de feestdagen kunt doorbrengen, dan kunnen de feestdagen verdrietig zijn. Ook

tyttäremme kotona. Kukin valmistaa jotain syötävää ja aloittamme lämpimällä ruoalla. Tunnelma kohoaa nopeasti!

Sillä välin on lahjat laitettu takan luo (ostamme kukin vain yhden lahjan) ja suuri juhla voi alkaa. Ja koska lapsenlapsemme ovat jo aikuisia, ovat he pelissä mukana ja kaikki pelleilevät ja pitävät hauskaa muiden kustannuksella.

Kun kaikki lahjat on avattu, kiitämme sydämellisesti Sinterklaasia kaikesta mitä olemme saaneet ja juhlat loppuvat.

Tämä juhla on teille varmaan outo, ja siksi halusin kertoa siitä hieman enemmän.

Joulu

Sitten tulee tietenkin joulu. Jouluaattona useat menevät kirkkoon. Tosin ei läheskään kaikki ja vähemmän kuin aikaisemmin. Kirkko on koristeltu ja siellä rukoillaan ja lauletaan.

Meillä vietetään – aivan kuin teilläkin – joulua kaksi päivää. Ihmiset pukeutuvat usein hienoksi ja laittavat tai ostavat hyvää ruokaa. Tarjolla on leivoksia ja muuta hyvää ja juhlallista juotavaa. Täällä joulu on juhla, jolloin vietetään paljon aikaa yhdessä, kynttilät palavat, kuunnellaan hyvää musiikkia, ja paljon aikaa sisäiselle itselle. Olohuoneessa on kuusi, joka on koristeltu valoilla ja myös

joulukortit ovat esillä. Aivan kuin teillä, myös täällä lähetetään paljon joulukortteja perheenjäsenille, ystäville ja tutuille. Joulupukki näkyy vain joulukorteissa tai kaupoissa.

Mutta jos asuu yksin eikä tunne paljon ihmisiä joiden kanssa viettää joulua, voi joulu olla surullista aikaa. Myös jos joku on (hiljattain) menettänyt läheisensä, voi olla että joulu tuntuu suorastaan julmalta ja kykseen henkilö voi toivoa että kaikki olisi jo pian ohi.

Usein ihmiset ovat myös tyytyväisiä kun joulu viimein on ohi, sillä se tietää myös paljon työtä. Eikä vähiten leipureille, lihakauppiaalle ja muille kauppiaille.

als je (onlangs) een dierbaar iemand hebt verloren kan Kerstmis heel confronterend zijn en dan is men blij als het allemaal weer voorbij is! Vaak ook zijn mensen blij dat het achter de rug is vanwege het vele werk dat het met zich meebrengt. Niet in de laatste plaats voor de bakkers, slaggers en winkeliers. Het is jammer, dat het in Nederland meestal niet wit is buiten. Jullie hebben vast vaker een witte kerst.

Nieuwjaar

En dan wordt het 31 december.....met heel veel vuurwerk en champagne. Hier komen ook vaak niet alleen familieleden, maar ook vrienden 's avonds bij elkaar.

Er wordt speciaal gebak genomen bij de koffie (oliebollen en/of saucijzenbroodjes), een gezelschapsspel gedaan en/of televisie gekeken. Om 24 uur wordt er omhelsd en gekust en wenst men elkaar een goed nieuw jaar. Kinderen mogen opblijven of worden uit bed gehaald en men gaat naar buiten om de burens ook een goed nieuw jaar toe te wensen. Buiten knalt het dat het een lust is. Het is vaak ook eng omdat je schrikt van de knallen. Men heft samen het glas en in de stad gaan jongeren de kroegen af. Ik moet ook nog vertellen dat mensen ook vaak goede voornemens voor het nieuwe jaar maken en die soms aan

elkaar vertellen, maar of ze die voornemens ook uitvoeren???

Wij vieren de komende jaarwisseling niet thuis, maar samen met een (schoon-) zus in een Fins vakantiehuisje in Nederland. Lekker rustig, met sauna en waarschijnlijk zonder knallen!

Wil je ons nu ook vertellen hoe bij jullie de Decemberfeestdagen in het algemeen en bij jullie in het bijzonder verlopen? Natuurlijk wensen wij jou en je hele familie ook een heel gelukkig 2010!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Ik kijk uit naar je bericht.

Anneke Luiken

Harmi vaan, että useimmiten joulu Alankomaissa ei ole valkoinen. Teillä on varmaankin useammin valkoinen joulu.

Uusi vuosi

Ja sitten tuleekin jo 31. joulukuuta ... ja paljon ilotulitteita ja samppanjaa. Ei vain perheenjäsenet vaan myös ystävät kokoontuvat illalla yhteen paikkaan. Kahvin kanssa syödään munkkeja ja/tai lihapasteijoita, pelataan yhdessä peliä tai katsotaan televisiota. Keskiyöllä halataan ja suudellaan ja toivotetaan toisilleen hyvää uutta vuotta. Lapset saavat valvoa pitkään tai heidät herätetään ja usein mennään myös ulos

toivottamaan naapureille hyvää uutta vuotta. Ulkona paukkuu sydämen kyllyydestä. Ilotulitus on usein myös pelottavaa koska pamaukset voivat säikäyttää. Ihmiset kohottavat maljoja toisilleen ja nuoremmat menevät kapakoihin. Lisäksi jotkut tekevät uuden vuoden lupauksia ja kertovat niistä toisilleen, mutta toteuttavatkohan he myös ne lupaukset???

Tulevana vuodenvaihteena emme ole kotona, vaan vietämme sitä siskon kanssa suomalaisessa mökissä täällä Alankomaissa. Ihanan rauhallista, sauna, mutta tuskin ilotulitteita!

Kertoisitko nyt kuinka teillä vietetään joulukuun juhlia yleensä ja teillä erityisesti? Ja tietenkin toivotamme me sinulle ja koko perheellesi onnellista uutta vuotta 2010!!!!!!
Odotan seuraavaa viestiäsi.

*Anneke Luiken
Käännös: Päivi Sonninen*

VNF AANKONDIGING

ALV & BEZOEK BOMENCENTRUM

**Zondag
21 maart
2010**

**Bomen-
centrum
Nederland,
Baarn**

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland nodigt alle leden van harte uit voor de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering (ALV) op zondag 21 maart a.s. in het Groene Paviljoen van het Bomen-centrum Nederland te Baarn. De ALV begint om 14.00 uur, vanaf 13.30 uur wordt u ontvangen.

De agenda van de ALV is als volgt:

1. Opening
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Goedkeuring van de notulen van de ALV d.d. 18 maart 2009
De notulen worden geplaatst op onze website www.vnf.nu (vanaf 21 februari)
4. Jaarverslag van de secretaris
Het jaarverslag wordt geplaatst op onze website www.vnf.nu (vanaf 21 februari)
5. Jaarverslag van de penningmeester
6. Verslag van de kascommissie
7. Benoeming van de kascommissie voor het jaar 2010
8. Bestuursverkiezing

Aftredend zijn:

- Margriet Panman, voorzitter (niet herkiesbaar)
- Terhi Riuttala, secretaris (niet herkiesbaar)

Kandidaten voor het bestuur zijn:

- Anja Guldemon
- Nina Knoops
- Tuulikki Suikkanen

Overeenkomstig art. 9 lid 1c van de Statuten kunnen door tenminste zes gewone leden tegenkandidaten schriftelijk bij het secretariaat worden aangemeld, tenminste zes dagen voor de dag van de vergadering. Anja Guldemon is tot 2007 bestuurslid geweest. Volgens artikel 9.h van de Statuten kan zij pas na 6 jaar opnieuw worden benoemd. De ALV zal om een onthefing van artikel 9.h worden gevraagd.

1. Begroting 2010
2. Huishoudelijk reglement
3. Activiteitenplan 2010
4. Informatie voor de leden en algemene informatie
5. Rondvraag
6. Sluiting

VNF AANKONDIGING

Na de ALV, om circa 15.45 uur, is er onder het genot van een hapje en een drankje een inleiding over het Bomen-centrum door eigenaar Hans Blokzijl. Hierna zal hij zal een rondleiding door het tuinencomplex verzorgen.

Het Groene Paviljoen is een uniek gebouw dat onderdeel uitmaakt van het Bomencentrum Nederland gelegen in Baarn, in het hart van Nederland. Het bijzondere van het gebouw is dat het ontworpen is met veel respect en liefde voor de natuur, geheel op basis van Feng Shui. Het paviljoen is één met de omgeving van de prachtige glooiende, parkachtige paviljoentuin, het Exposarium. Zowel binnen als buiten voelt u hier de "harmonie".

Het Groene Paviljoen is nooit openbaar toegankelijk. Dit is slechts voorbehouden aan deelnemers van congressen, bijeenkomsten en activiteiten. Door de ALV bij te wonen krijgt u als lid van de VNF de unieke kans om kosteloos dit gebouw en het Exposarium te bezoeken.

Meldt u uiterlijk vóór 14 maart aan bij het secretariaat via info@vnf.nu of 06-46246250. Wij rekenen op uw komst!

Het VNF-bestuur.

Adres ALV-locatie:

Bomencentrum Nederland
Zandheувelweg 7
3744 MN Baarn
Telefoon: 035 - 646 0200
Website : www.bomencentrumnederland.nl

Bereikbaarheid met openbaar vervoer:

Vanaf NS-station Hilversum neemt u

bus 109 van Connexxion. U stapt uit op de halte aan de Zandheувelweg, dan is het nog 12 minuten lopen naar het Bomencentrum Nederland.

Routebeschrijving met auto:

Vanuit Amsterdam:

A1 richting Amersfoort; bij knooppunt Eemnes afslag Baarn Noord/Soest (afrit 10); bij de verkeerslichten rechtsaf de Zandheувelweg op; na ongeveer

0,5 km linksaf (Wildenburglaan); dan verder als onder.

Vanuit Amersfoort:

A1 richting Amsterdam; voor knooppunt Eemnes afslag Soest (afrit 10); linksaf richting Baarn Noord/Soest; op de rotonde rechtsaf; bij de verkeerslichten rechtdoor, na ongeveer 0,5 km linksaf (Wildenburglaan); dan verder als onder.

Vanuit Utrecht:

A27 richting Hilversum; bij knooppunt Eemnes afslaan richting Amersfoort (A1); rechts aanhouden, direct de afslag Baarn Noord/Soest (afrit 10) nemen; bij de verkeerslichten rechtsaf de Zandheувelweg op; na ongeveer 0,5 km. linksaf (Wildenburglaan); dan verder als onder.

Vervolg:

Het ronde gebouw aan uw rechterhand rijdt u voorbij, direct ná de inrit van dit gebouw vindt u rechts de inrit van Bomencentrum Nederland. Na deze inrit te zijn ingereden direct links: P gasten Paviljoen".

YLEINEN JÄSENKOKOUS & VIERAILU PUUKESKUKSESSA

**Sunnuntaina
21 maalis-
kuuta
2010**

**Bomen-
centrum
Nederland,
Baarnissa**

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen johtokunta toivottaa kaikki jäsenet sydämellisesti tervetulleiksi vuotuisen Yleiseen Jäsenkokoukseen (ALV) sunnuntaina 21. maaliskuuta 2010 Bomencentrum Nederland 'Groene Paviljoen'issa Baarnissa.

Kokous alkaa klo 14.00 - klo 13.30 lähtien teitä ollaan vastassa.

Kokouksen asialista on seuraava:

1. Avaus
2. Ilmoitukset ja saapuneet kirjelmät
3. Edellisen vuosikokouksen 18.3.2009 pöytäkirjan hyväksyminen
Tämä pöytäkirja on luettavissa sivuiltamme www.vnf.nu (21.2 lähtien)
4. Sihteerin vuosikertomus (sivullamme www.vnf.nu 21.2 lähtien)
5. Rahastonhoitajan vuosikertomus
6. Tilintarkastajien selonteko
7. Tilintarkastajien nimittäminen vuodeksi 2010
8. Johtokunnan valinta:

Alähtövuorossa :

- Margriet Panman, puheenjohtaja (ei uudelleen valittavissa)
- Terhi Riuttala, sihteeri (ei uudelleen valittavissa)

Ehdokkaat johtokuntaan :

- Anja Guldemon
- Nina Knoops
- Tuulikki Suikkanen

Jäsensääntöjen artikla 9.alakohdan 1 mukaan vähintään kuusi tavallista jäsentä voi kirjallisesti esittää sihteerille vastaehdokkaita, vähintään kuusi päivää ennen kokouspäivää.

Anja Guldemon on ollut vuoteen 2007 johtokunnan jäsen. Järjestysääntöjen artiklan 8h mukaan hänet voi uudelleen nimittää vasta kuuden vuoden kuluttua.

Jäsenkokouksessa pyydetään artiklan 8h purkamista.
Begroting 2010

9. Tulo- ja menoarvio 2010
10. Yhdistyksen toimintaohjeet
11. Tapahtumasuunnitelmat 2010
12. Tiedotukset jäsenille ja yleiset tiedotukset
13. Kyselykierros
14. Kokouksen lopetus-

Kokouksen jälkeen, noin klo 15.45, Hans Blokzijl esittelee omistamansa yrityksen Bomencentrum meille, ja siinä yhteydessä meille on pikkupurtavaa. Sen jälkeen hän ohjaa meidät puutarhaansa kiertokäynnille.

Het Groene Paviljoen on ainutlaatuinen rakennus, osa tätä Bomencentrum Nederland'ia ja sijaitsee Baarnissa, aivan Hollannin keskellä. Rakennuksen erikoisuus ilmenee siinä että se on suunniteltu suurella kunnioituksella ja rakkau-della luontoon, täysin Feng Shui-periaatteella.

Paviljonki on yhtä upeasti kumpuilevan puistomaisen paviljonkipuutarhan Exposariumin ympäristön kanssa. Täällä voi aistia 'harmoniaa' sekä sisällä että ulkona.

Het Groene Paviljoen ei ole avoinna yleisölle, sinne pääsee vain kongressien, kokousten ja tapahtumien osallistujat. Osallistuessanne Yleiseen Jäsenkokoukseen teillä on Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäsenenä ainutlaatuinen tilaisuus ilmaiseksi vierailla tässä rakennuksessa ja käydä Exposariumissa.

Ilmoittautukaa viimeistään 14. maaliskuuta sihteerille info@vnf.nu tai puhelimitse numeroomme 06-55 80 21 20 (tiistaisin klo 17-21).

Tervetuloa kaikki!

**Alankomaat-Suomi
Yhdistyksen johtokunta**

Yleisen Jäsenkokouksen paikan osoite:

Bomencentrum Nederland
Zandheувelweg 7
3744 MN Baarn
puh: 035 – 646 0200
nettisivu: www.bomencentrumnederland.nl

Ohjeet julkisilla kulkuneuvoilla:
NS:n Hilversumin asemalta otatte Connexion-bussin no 109. Jäätte pois Zandheувelweg-pysäkillä ja siitä on vielä 12.minuutin kävelymatka Bomencentrum Nederland'iin.

Ajo-ohjeet autolla tuleville :

Amsterdamista:

A 1 Amersfoortin suuntaan, Eemnes-liittymästä suuntaan Baarn-Noord/Soest (no.10), liikennevaloista oikealle Zandheувelweg'ille, noin 0.5 km:n jälkeen vasemmalle (Wildenburglaan), sitten eteenpäin kuten alla mainittu.

Amersfoortista:

A 1 Amsterdamin suuntaan, Eemnes-liittymästä suuntaan Soest (no 10), vasemmalle suuntaan Baarn Noord/Soest, liikenneymprässä oikealle, lii-

kennevaloissa suoraan, noin 0,5 km:n jälkeen vasemmalle (Wildenburglaan), sitten eteenpäin kuten alla mainittu.

Utrechtistä :

A27 Hilversumin suuntaan, Eemnes-liittymästä Amerfoortin suuntaan (A1), pysykää oikealla kaistalla, sitten heti suunta Baarn Noord/Soest (no 10), liikennevaloissa oikealle Zandheувelweg'ille, noin 0.5 km:n

jälkeen vasemmalle (Wildenburglaan), sitten eteenpäin kuten alla mainittu.

Jatko:

Ajatte oikealla puolella olevan pyöreän rakennuksen ohi, heti tämän rakennuksen sisäänajon jälkeen on oikealla Bomencentrum Nederland. Heti sinne ajon jälkeen vasemmalla on "P – gasten Paviljoen" eli parkkipaikat Paviljoenin vieraille.

Finland, het land van de uitgestrekte bossen en de ongerepte natuur. Waar rust en stilte nog een plaats heeft. Waar stress slechts een begrip is en geen feit. Temidden van de bossen van de Merode in de nabije omgeving van de abdijen van Averbode en Tongerlo kan je een echt Fins vakantiepark vinden. Gelegen tussen fiets – en wandelroutes en ruitersporen zal je hier nog de nodige rust en stilte vinden. **Onthaasten** in de echte zin van het woord. Je zorgen en bekommernissen even vergeten. Na een fiets- of wandeltocht de spieren verwennen met een zuiverende echte Finse sauna of een heerlijke ontspannende massage in het warme water van onze massagebaden. Terug op krachten kom je met onze Finse bbq in de tuin van ca. 8 are waar privacy gegarandeerd is.

Bezoek onze website www.wellnessblokhut.be

KERSTTIJD IN FINLAND

De kersttijd in Finland begint op 1 december ofwel dan wanneer de kinderen en vaak ook de volwassenen het eerste luikje van de adventkalender kunnen openen. Tegelijk begint de tijd voor de z.g. “kleine kerstmisjes” (pikkujoulu) en de diverse kerstmarkten.

Volgens de kerkelijke traditie wordt op de **eerste advent** de eerste adventskaars aangestoken, zowel in de kerk als thuis. We gaan het “hosanna” zingen en met de kinderen in de kerk ernaar

luisteren – zo komen we in de kerststemming. Overal in Finland worden de kerststraten geopend. In Helsinki is de Aleksanderstraat ofwel Aleksi de echte kerststraat. Kerstliedjes klinken in de

warenhuizen, volgens sommigen zelfs tot vervelens toe.

De huismoeders gaan begin december plannen maken voor het kersteten en kerstgebak. Ook wordt er dan over de kerstcadeautjes nagedacht. De kinderen schrijven hun kerstverlanglijst aan de kerstman. De grote kerstschoonmaak hoorde vroeger in het oude patroon. Op het land werd het huis schoongemaakt van het dak tot de vloer en tot in de kasten en werden de gordijnen en matten verschoond. In de steden wordt daar tegenwoordig wat makkelijker mee omgegaan. Niet al het poetswerk hoeft met kerst-

JOULUN AIKA SUOMESSA

Joulun aika Suomessa alkaa 1. joulukuuta eli siitä kun lapset ja usein aikuisetkin voivat aukaista ensimmäisen luukun adventtikalenterista. Samalla alkaa ns. pikkujoulujen ja erilaisten joulumyyjäisten aika.

Kirkollisen perinteen mukaan **ensimmäisenä adventtina** sytytetään ensimmäinen adventtikynttilä niin kirkoissa kuin kotonakin. Hoosianna-hymniä mennään laulamaan ja kuuntelemaan lasten kanssa kirkkoon - siitä alkaa virittäytyminen joulun tunnelmaan.

Joulukadut avataan ympäri Suomea. Helsingissä varsinainen joulukatu on Aleksanterinkatu eli Aleksi. Joululaulut soivat tavarataloissa, toisten mielestä jopa kyllästymiseen saakka.

Perheenäidit alkavat joulukuun alussa suunnitella jouluruokia ja -leipomisia. Siinä samalla mietitään jou-

lulahjoja. Lapset kirjoittavat joululahjatoiveistaan joulupukille. Joulun suursiivous kuului ennen vanhaan kuvioihin. Maaseudulla siivottiin koti katosta lattiaan ja komeroita myöten sekä vaihdettiin puhtaata verhot ja matot. Kaupungeissa osataan nykyään olla siinä suhteessa vähän armahtavaisempia. Kaikkea siivouspuuhaa ei tarvitse tehdä joulukuksi.

”Kauneimmat joululaulut” kuuluvat myös kirkolliseen perinteeseen. Eri kirkoissa järjestetään yhteislaulutillaisuuksia, joissa lauletaan joululauluja ja kerätään kolehti hyviin tarkoituksiin. Näistä tilaisuuksista on tullut erittäin suosittuja

VAN ONZE CORRESPONDENT

mis gedaan te worden.

“De mooiste kerstliedjes” horen ook tot de kerkelijke tradities. In verschillende kerken organiseert men een samenzang, waar kerstliederen gezongen worden en een inzameling wordt gehouden voor goede doelen. Dit is erg populair in Finland. Onze dochter zegt zelfs, dat er voor haar iets

aan kerstmis ontbreekt, nu ze dit jaar niet in de gelegenheid is om de liedjes te zingen en te beluisteren in de kerk.

De **Finse onafhankelijkheidsdag** wordt op 6 december bijzonder plechtig gevierd. De president van de republiek kent dan diverse onderscheidingen toe aan burgers en bevorderingen

binnen de strijdkrachten. Pas na de onafhankelijkheidsdag verschijnt het grootste deel van de kleurrijke kerstversieringen in de straten en de huizen. De **dag van Lucia** wordt in Finland op 13 december gevierd, vooral in Fins-Zweedse kringen.

De **echte kerstman** (joulu-pukki) woont in Finland op de berg Korvatunturi en zet zich van daaruit op kerstavond met de rendieren in beweging. Het is daarom belangrijk, dat er sneeuw ligt op het land met kerstmis. Het is vreemd hoe de kerstman op alle plekken weet te komen, terwijl er met kerstmis overall lieve

*De uitgekozen Lucia in 2009 /
Vuoden 2009 Lucia-neito*

Suomessa. Tyttäremme jopa sanoi, että häneltä jäi jotain puuttumaan joulusta, kun hän ei ehtinyt tänä vuonna laulamaan ja kuuntelemaan kirkkoon näitä lauluja.

Suomen itsenäisyyspäivää vietetään 6.12. erilaisin juhlallisuuksin. Päivä on edelleenkin suomalaisille erittäin tärkeä. Tasavallan Presidentti myöntää

tuolloin erilaisia kunnia- ja ansiomerkkejä kansalaisille sekä ylennyksiä Puolustusvoimissa. Vasta itsenäisyyspäivämme jälkeen ilmestyy suurin osa joulun värikkäistä koristeista katukuvaan ja koteihin.

Lucian päivää vietetään Suomessa 13.12. varsinkin suomenruotsalaisten keskuudessa.

Oikea joulupukki asuu Suomen Korvatunturilla ja lähtee sieltä jouluattona liikkeelle poroilla. Sen vuoksi on tärkeää, että jouluna on lunta maassa. Kummallista, kuinka pukki ehtiikin joka paikkaan, kun jouluna on kilttejä lapsia kaikkialla!

kinderen zijn. De echte kerstman is vele honderden jaren oud. Hij weet zelf niet precies, hoe oud hij is. In zijn werkplaats wordt hij geholpen door "Joulumuori" (de vrouw van de kerstman) en talrijke kerstkabouters (joulutonttu). Meestal heeft hij een rode jas aan of een lange bontjas, een witte baard en een rode muts. Lieve kinderen en volwassenen krijgen cadeautjes. Aan de stoute wordt de roe beloofd, maar ik heb nog nooit een roe gezien bij de kerstman, misschien ben ik lief geweest!

Kerstavond (24 december) is de belangrijkste dag van de kersttijd en vol senti-

menten. In onze familie begint kerstmis echt in de nacht daarvoor, als we in de oven de kerstham braden – bij matige warmte en vele uren. De geur van de ham vermengd met de geuren van het gebak en de gerechten hoort bij kerstmis. 's Ochtends versieren we de kerstboom en luisteren we naar kerstmuziek op de radio, de tv en plaatjes. Het Finse Turku kondigde volgens de eeuwenoude traditie de kerstrust aan om 12 uur en dan beëindigen we de voorbereidingen voor kerstmis. De traditionele rijstepad met de amandel smaakte. Mijn man kreeg dit jaar de geluksamandel. Onze dochter kwam in de

avondschemering aan, nadat ze eerst naar het kerkhof was gegaan om kaarsen te zetten op de graven van onze verwanten.

Op kerstavond lezen we, voor de feestmaaltijd, het kerstevangelie. De kerstmaaltijd bestaat uit ham, verschillende ovenschotels van wortel, koolraap, aardappel en lever, rosolli (een kerstgerecht van o.a. aardappel, wortel, haring), kerstzalm en als toetje een compote van gemengde vruchten: pruimen, rozijnen en abrikozen. Toen was het de beurt aan de kerstman. De vreugde was groot, toen de kerstman een geweldig aantal geschenken

Oikea joulupukki on monta sataa vuotta vanha. Hän ei itsekään tiedä tarkalleen, miten vanha hän on. Hänelä on apunaan työpajassaan joulumuori ja lukuisa määrä joulutonttuja. Useimmiten hänellä on yllään punainen takki tai pitkä turkki, valkoisen parta ja punainen lakki. Kiltit lapset ja aikuisetkin saavat lahjoja. Tuhmille luvataan risuja, mutta minä en ole vielä koskaan nähnyt risuja joulupukilla, ehkä olen ollut kiltti!

Jouluaatto on tärkein ja tunnelmallisin joulun ajan päivästä. Meidän perheemme varsinainen joulu alkoi aaton vastaisena yönä, kun paistoimme uunissa joulu-

kinkkua - pienellä lämmöllä ja monen monta tuntia. Kinkun tuoksu sekoittuneena leivonnaisten ja ruokien tuoksuihin kuuluu jouluun. Aattoaamuna koristelimme joulukuusen ja kuuntelimme radiosta, TV:stä ja levyiltä joulumusiikkia. Suomen Turku julisti joulurauhan klo 12 ja siihen lopetimme jouluvalmistelut. Perinteinen joulupuuro riiseistä manteleineen maistui. Mieheni sai tänä vuonna onnen mantelin. Tyttäreemme perheineen saapui illan hämartyessä käytyään ensin hautausmaalla viemässä kynttilät omaisemme haudoille. Aattoiltana ennen juhlaateriaa luimme jouluvalmiskeliumin. Jouluruokana oli

kinkkua, erilaisia uunilaatikoita porkkanasta, lantusta, perunasta ja maksasta, rosollia, joululohta ja jälkiruuksi sekahedelmäkiisseliä luumuista, rusinoista ja aprikooseista. Sitten oli joulupukin vuoro. Riemu oli suuri, kun pukki tuli valtavan lahjamäärän kanssa. Lauloimme pukille ja mieheni säesti haitarilla. Viisivuotias tyttärentytär Emma uskalsi mennä pukin syliin. Seuraava yö menikin sitten lahjojen availussa. Vasta aamuyöstä selvisimme nukkumaan. Seuraavana päivänä Emma väitti, että pukilla oli hänen mielestään naapurin sedän silmät! Mistä hän lienee saanut sellaista päähänsä?

VAN ONZE CORRESPONDENT

meenam. We zongen voor de kerstman en mijn man begeleidde ons met de accordeon. De vijfjarige kleindochter Emma durfde bij de kerstman op schoot te gaan zitten. De nacht werd verder doorgebracht met het uitpakken van de geschenken. Pas tegen de ochtend konden we gaan slapen. De volgende dag beweerde Emma, dat de kerstman volgens haar de ogen van de buurman had. Hoe zou ze zoiets in haar hoofd hebben kunnen krijgen?

Ik ben op het land geboren en weet dus, hoe feestelijk het is om vroeg op de och-

tend van eerste kerstdag met de slee en het paard meerdere kilometers naar de kerstkerk te rijden. De sneeuw knisperde onder de slede-ijzers en de sterren twinkelden aan de hemel, de sledebel klingelde. Onder de slededeken was het warm, hoewel het streng gevoren moet hebben. In de schemerige met kaarsen en kerstbomen versierde kerk viel het kind dan wel in slaap. Dat stoorde niemand.

Velen houden ook tegenwoordig nog vast aan de kerkelijke kersttraditie, maar in de steden gaat men

helemaal niet meer met paarden naar de kerk. In Finland is eerste kerstdag over het algemeen de rustigste en vredigste dag van de kersttijd. Men slaapt dan 's morgens uit, men leest de boeken, die men cadeau heeft gekregen en bekijkt de overige geschenken eens nader. Op die dag gaat men in het algemeen niet op bezoek en nodigt men ook geen anderen uit dan de naaste verwanten. Dan komt de rustige kerstsfeer en geniet men van het lekkere eten en drinken.

De **tweede kerstdag** is een vreugdevolle, welhaast uit-

Maalla syntyneenä tiedän, miten juhlallista on varhain **joulupäivän aamuna** ajaa reellä ja hevosella useampi kilometri joulukirkkoon. Lumi natisi reen jalaksen alla ja tähdet loistivat taivaalla, aisakello helisi. Re-kipeiton alla oli lämmintä,

vaikka pakkasta saattoi olla paljonkin. Hämyisessä kynttilöin sekä joulukuusin koristellussa kirkossa lapsi saattoi sitten nukahtaakin. Se ei häirinnyt ketään.

Monet pitävät joulukirkkotraditiosta kiinni nykyään-

kin, mutta enää ei matkata kirkkoon hevosilla ainakaan kaupungeissa. Suomessa joulupäivä on yleensä joulun hiljaisin ja rauhallisin päivä. Silloin nukutaan aamulla kauan, luetaan joululahjakirjoja ja tutustutaan muihin kin lahjoihin. Joulupäivänä

gelaten dag. Vanouds ging men op het land vroeg in de ochtend de sauna van de buren opwarmen en werden de buren met een kerst-sauna verrast. Op het land staat het saunahuis meestal apart van de andere gebouwen en worden de deuren niet afgesloten. Deze oude gewoonte lijkt ook op het land al vergeten.

Dit jaar kwam onze zoon Lauri met zijn vriendin bij ons op bezoek. Natuurlijk namen we een sauna en aten we goed van de nog overgebleven kerstgerechten. We speelden verschillende bordspelletjes en we lazen. Ook deze dag verliep erg gezellig.

De **jaarwisseling** brachten we met onze vrienden door. We namen een sauna bij ons, aten worstjes en aard-appelsalade en dronken bubbeltjeswijn, zoals 't bij deze gelegenheid hoort. Tegen middernacht gingen we naar het strand, een paar honderd meter bij ons vandaan, waar veel mensen vuurwerk aan het afsteken waren. Het vroom 13 graden en er stond een koude wind, maar toch had iedereen het naar z'n zin. Velen "goten tin" in de nieuwjaarsnacht en probeerden bij kaarslicht in het tin en de schaduwen daarvan te zien, wat het nieuwe jaar in petto heeft.

Driekoningen beëindigt de kersttijd (zoals de Finse naam (Loppiainen: loppu=einde) ook aangeeft. Er worden dan nog kerst-liedjes gezongen en we genieten nog van de kerst-versieringen. Na Driekonin-gen worden de versieringen weggeborgen. De scholen beginnen na de kerstvakantie en ook verder wordt alles weer gewoon.

Een goed begin van het jaar 2010!

*Helsinki 7 -1-2010
Marja Paronen
Vertaling: Hans Adamse*

ei yleensä mennä vieraisille eikä kutsuta kylään muita kuin ihan omia läheisiä. Silloin hiljennytään jouluun ja nautitaan hyvistä ruuista ja juomista.

Tapaninpäivä eli toinen joulupäivä on vuorostaan riemukas, jopa riehakas päivä. Ennen vanhaan maalahti menttiin varhain aamulla lämmittämään naapurin saunaa ja yllätettiin naapurit Tapanin saunalla. Maaseudulla saunarakennus on yleensä erillään muista rakennuksista eikä ovia pidetä lukossa. Tämä vanha tapa lienee jo unohtunut maallakin.

Tänä vuonna meille tuli poi-

kamme Lauri tyttöystävänsä kanssa vierailulle. Tietysti saunoimme ja söimme hyvin vielä jäljellä olevia jouluruokia. Pelasimme erilaisia lautapelejä ja luimme. Rattoisasti kului sekin päivä

Uusi vuosi vaihtui ystäviemme kanssa. Saunoimme meillä, söimme nakkeja ja perunasalaattia ja joimme kuohuviiniä, kuten asiaan kuuluu. Puolen yön aikaan menimme parin sadan metrin päähän rantaan, jossa oli paljon ihmisiä ampumassa ilotulitteita. Pakkasta oli 13 astetta ja kävi viima, mutta kaikilla oli kuitenkin hauskaa. Monet valavat uudenvuoden yönä tinaa ja

yrittävät katsoa kynttilän valossa tinoista ja tinojen varjoista, mitä uusi vuosi tuottullessaan.

Loppiainen (Suomessa aina 6.1.), lopettaa joulut kuten nimikin jo sanoo. Silloin lauletaan vielä joululauluja ja nautitaan joulukoristeista. Loppiaisen jälkeen koristeet kerätään pois. Koulut alkavat joululoman jälkeen ja muutenkin siirrytään arkeen.

Hyvää alkanutta vuotta 2010!

*Helsinki 7.1.2010
Marja Paronen*

Onafhankelijkheidsdag 2009

Dit jaar was het mogelijk op 6 december, de dag zelf, de Onafhankelijkheidsdag van Finland te vieren. De

92^e verjaardag van de Finse onafhankelijkheid vierden we samen met de Finnish Dutch Trade Guild in restau-

rant Mereveld in Utrecht. Een prachtige verbouwde boerderij die precies de juiste sfeer uitstraalde voor deze feestelijke gebeurtenis. Van ver waren de Finse vlaggen al te zien en de brandende vuurkorven markeerden de ingang. Bij binnenkomst kreeg iedereen een drankje aangeboden en konden we

Itsenäisyyspäivän juhla 2009

Tänä vuonna juhlimme itsenäisyyspäivää sen oikeana ajankohtana, 6. joulukuuta. Vietimme Suomen itsenäisyyden 92. vuotta yhdessä Alankomaat-Suomi Kaupakillan kanssa Mereveld-ravintolassa Utrechtissä.

Ravintola oli hieno, kunnostettu vanha maatila, jossa oli juuri oikea tähän juhlaan sopiva tunnelma. Suomen liput liehuivat näkyvästi, ja tulikorit koristivat sisäinkäyntiä. Sisälle astuttuamme meil-

le tarjoiltiin alkajaisiksi tervetuliaismaljat. Samalla saimme ihailia uuden nuorisojäsenemme, Laina van der Heidenin, hienoja kuvia Suomesta suurella valkokankaalla. Tervehdittyämme toinen toisiamme ja

genieten van een prachtige diavoorstelling over Finland op een groot scherm, gemaakt door Laina van der Heiden, één van onze nieuwe jeugdleden. Nadat we elkaar allemaal begroet hadden, werd iedereen verzocht aan zijn of haar tafel plaats te nemen en ook hier ontstonden al gauw geanimeerde gesprekken. Alvorens we ons aan het buffet mochten wagen werd er eerst nog een couplet van de nationale volksliederen Maamme en het Wilhelmus gezongen. Hier bleek dat niet iedere aanwezige met hetzelfde zangtalent gezegend is, maar iedereen zong mee en beide volks-

liederen zijn binnen onze vereniging goed gekend zo bleek wel weer. Vervolgens mochten we tafel voor tafel een keuze gaan maken uit alle lekkernijen die voor ons klaar stonden.

Dit jaar was er voor de eerste keer gekozen voor een middagbuffet. Voor sommige mensen was dit even wennen, maar toen we zagen wat voor lekkers ons allemaal werd voorgeschoteld waren we weer zeer tevreden. Verschillende Finse gerechten stonden voor ons

klar en hierbij mag zeker het uitgebreide en overheerlijke dessertbuffet niet onvermeld blijven. Natuurlijk mocht een praatje van voorzitter Margriet Panman niet achterwege blijven, waarin zij ook alle vrijwilligers binnen onze vereniging in het zonnetje zette en hen bedankte voor de inzet die zij het afgelopen jaar getoond hebben. Ook de nieuwe ambassadeur Klaus Korhonen hield nog een mooie toespraak waarin het heden en verleden van

juuri kun olimme päässeet keskustelun alkuun, meitä pyydettiin jo siirtymään pöytiin. Ennenkuin saimme nauttia seisovan pöydän antimista, lauloimme ensin Maamme-laulun ja Wilhelmuksen. Huolimatta siitä oliko laulutaitoinen vai ei, osasivat Yhdistyksemme jäsenet kiittävästi laulaa mukana molemmat laulut. Sen jälkeen saimme pöytä kerrallaan tehdä valintamme seisovan pöydän herkulisista antimista. Tänä vuonna vietimme juhlaa ensimmäistä kertaa iltapäivällä. Joidenkin piti vähän tottua asiaan, mutta sen jälkeen kun olimme nähneet seisovan pöydän ruokalajit, kenelläkään ei

tullut mieleenkään valittaa. Pääruokana oli useita suomalaisia ruokalajeja, eikä herkullista jälkiruokapöytäkkään voi jättää mainitsematta. Puheenjohtaja Margriet Panman ylisti juhlapuheessaan Yhdistyksen vapaaehtoisia kiittämällä heidän menneen vuoden panostaan. Myös uusi suur-lähettiläs Klaus Korhonen piti puheen, missä hän nivoi hyvin yhteen sekä Suomen että Alankomaiden nyky-

ajan menneeseen. Tuntui kuin iltapäivä olisi mennyt hetkessä ohi, ja hyvästely kesti vielä aikansa. Iltapäivä oli todella onnistunut: mukavia ihmisiä, herkullista ruokaa, hieno paikka ja Mereveldin henkilökunnan luoma kotoisa tunnelma tänä harmaana sunnuntai-iltapäivänä.

*Jesper Bexkens
Käännös: Mimma Rätty*

zowel Finland als Nederland mooi met elkaar verweven werden.

Voor we er erg in hadden was de middag voorbij gevlogen en iedereen nam dan ook maar langzaam afscheid van elkaar. De middag was zeer geslaagd: een fijn gezelschap waarbinnen we allemaal fijne gespreks-

partners hebben gevonden, heerlijk eten, een prachtige locatie en dat allemaal ook perfect verzorgd door de verschillende medewerkers van Mereveld die ons echt een gevoel van thuis hebben gegeven op deze verder zo grijze zondagmiddag.

Jesper Bexkens

BEDANKT VOOR UW INZET!

KIITOS TYÖPANOK- SESTANNE!

**Het bestuur van de VNF
wil graag de volgende
vrijwilligers hartelijk
bedanken voor hun inzet**

*Yhdistyksen johtokunta
haluaa kiittää sydämellisesti
seuraavia vapaaehtoisia
työntekijöitä heidän
panoksestaan:*

**Hans Adamse, Carel
& Pirkko van Bruggen,
Dimitry de Bruin,
Eeva Kriek-Tuovinen,
Minna Rätty,
Marjut Suvisaari**

Belangrijke adressen

In Nederland - Alankomaissa

Ambassade van Finland

Suomen suurlähetystö

Groot Hertoginnelaan 16
2517 Eg Den Haag
tel: 070-346 9754
fax: 070-3107174
e-mail: info.haa@formin.fi
internet: www.finlande.nl

Finse Zeemanskerk

Suomen Merimieskirkko

's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
tel: 010-436 6164
internet: www.finsekerk.com

Suomi-Seura

r.y.Secretariaat:
Lea Huomanen
Goudsesingel 373
3032 EN ROTTERDAM
Sähköposti:
lea.huomanen@chello.nl
Puh. 06 53854062
internet: www.suomi-seura.fi

Finse Zaterdagsschool

Suomalainen

Lauantaikoulu

Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
informatie - tiedustelut:
internet: www.lauantaikoulu.nl

Finnish Dutch Trade Guild

p/a Patrice van der Heiden
Musholm 149
2133 HR Hoofddorp
www.fdtg.eu

Finse school -

Suomikoulu

The American School
of the Hague
Rijksstraatweg 200
2241 BX Wassenaar
informatie - tiedustelut:

Kirsti Vaaranmäki, voorzitter
email: opettajat@
suomikoulu.nl
internet: www.suomi-koulu.nl

Finse School Utrecht en Omgeving

Utrechtin alueen Suomi-koulu
p/a Terhi Halme
Govert Flincklaan 11
1213 En Hilversum
www.utrechtinsuomikoulu.fi

In Finland - Suomessa

Nederlandse Ambassade in Finland:

Erottajankatu 19B,
FI-00130 Helsinki,
tel: +358-(0)9-228920,
fax: +358-(0)9-22892228,
e-mail: nlgovhel@
kolumbus.fi, internet:
www.netherlands.fi

Nederlandse Vereniging in Finland

Secretariaat Vetelaisenukuja
390540 Oulu
E-mail: secretariaat@
nederlandsvereniging.fi
internet: www.nederlandse
vereniging.fi

Kieppis

Jongerenafdeling van de VNF

Jesper Bexkens
Emily de Bruin
e-mail: Kieppis@live.nl

Colofon

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt vijf keer in het jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

Aviisi

Jaargang 19
Jaar 2010
Nummer 1

Ledenadministratie, & secretariaat

Marjut Suvisaari
info@vnf.nu
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag
tel. 06-55802120
(dinsdags tussen
17.00-21.00 uur)
info@vnf.nu

Bankrekening vereniging

54.92.86.705
te Den Haag

Eindredactie

Hans Adamse
(hoofdredacteur)
aviisi@vnf.nu
Minna Rätty (Fins)
aviisi@vnf.nu

Website VNF

www.vnf.nu
Jukka Partanen
(webmaster)
webmaster@vnf.nu

Eindverantwoording

het bestuur

Vormgeving

Dimitry de Bruin

Drukwerk

Den Haag Offset,
Den Haag

Opplage

600

ISSN

1566-8542

Het bestuur van de vereniging Nederland-Finland

Voorzitter

Margriet Panman
voorzitter@vnf.nu

Vice-voorzitter/secrataris

Terhi Riuttala
secrataris@vnf.nu

Penningmeester (tijdelijk)

Jacques Groenendijk
pr-aviisi@vnf.nu

PR, ledenwerving en advertenties

Jacques Groenendijk
pr-aviisi@vnf.nu

Bestuurslid

Jesper Bexkens
Kieppis@live.nl

Kopij

Kopij voor de volgende Aviisi kan per e-mail voor 9 maart 2010 aan het secretariaat aviisi@vnf.nu gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: Microsoft®Word, RTF of ASCII tekst. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs. De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

WORD LID!

Naam: _____
Voorletters: _____
M / V * _____ *doorhalen wat niet van toepassing is
Geb. datum _____
Adres: _____
Postcode: _____
Woonplaats: _____
E-mail: _____
Telefoonnummer: _____

Datum: _____

Aanmelding als lid "Vereniging Nederland-Finland": Uw aanmelding kunt u naar onderstaand postadres sturen of per e-mail naar: info@vnf.nu.

Secretariaat vereniging Nederland-Finland
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag
Voor vragen: bel met 06-55 80 21 20
(dinsdags tussen 17.00-21.00 uur)
info@vnf.nu

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding, sturen wij u een pakket met algemene informatie over de vereniging. Ook ontvangt u een acceptgiro waarmee u de verschuldigde contributie kunt betalen. Nadat wij u als lid hebben ingeschreven ontvangt u automatisch het eerst volgende nummer van ons verenigingsmagazine "Aviisi". De contributie bedraagt per jaar (1 januari tot en met 31 december) voor: VNF-leden € 24,50, Jeugdleden (tot 27 jaar) € 13,50 en Bedrijfsleden € 74,- (inclusief weblogo).

De statuten van de vereniging kunt u op onze website (<http://www.vnf.nu>) onder "De Vereniging" vinden. Met uw aanmelding accepteert u onze statuten. Heeft u geen internet dan sturen wij graag op uw verzoek een exemplaar toe.

Vereniging Nederland-Finland
Alankomaat-Suomi yhdistys

LIITY JÄSENEKSI!

Nimi: _____
Kutsumanimi: _____
M / N _____ *) poista toinen, jätä vain oikea vaihtoehto
Syntymäaika: _____
Osoite: _____
Postikoodi: _____
Asuinpaikka: _____
Puhelinnumero: _____
Maksan jäsenmaksun mielelläni tililtäni nr. _____
Päivämäärä: _____

Ilmoittautumisen Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäseneksi voit lähettää postitse
allaolevaan osoitteeseen tai sähköpostitse osoitteeseen: info@VNF.nu

Secretariaat vereniging Nederland-Finland
Haverkamp 132
2592 BK Den Haag
Soita 06-55 80 21 20
(tiistaisin klo. 17.00-21.00)
info@vnf.nu

Mahdollisimman pian saatamme ilmoittautumisesi, lähetämme sinulle paketin jossa on yleistä tietoa yhdistyksestä.
Lisäksi saat tilisiirtolomakkeen, jolla voit maksaa jäsenmaksun.

Kun olet ilmoittautunut jäseneksemme, saat heti seuraavaksi ilmestyvän yhdistyksen jäsenlehden "Aviisin" numeron.
Jäsenmaksu on vuodessa (1. tammikuuta -31. joulukuuta) :

Jäsen sekä samassa taloudessa asuva partneri ja alle 18 vuotiaat lapset 24,50 euroa, nuorisojäsen (27 ikävuoteen asti)
13,50 euroa ja yritysjäsen 74,- euroa (sisältää weblogon).

Nettisivuiltamme alaotsikosta « Yhdistys » löydät yhdistyksen säännöt. Ilmoittautuessasi jäseneksi samalla hyväksyt
nämä säännöt. Huom. Säännöt ovat toistaiseksi vain hollanninkielellä (Statuten).

Vereniging Nederland-Finland
Alankomaat-Suomi yhdistys

the sliethoff group

Radarweg 36
1042 AA Amsterdam
The Netherlands

P.O. Box 409
1000 AK Amsterdam
The Netherlands

Tel: +31 (0)20 4488 400
Fax: +31 (0)20 4488 500
E-mail: gogracht@sliethoff.com
Internet: www.sliethoff.com

ADVERTEREN IN AVIISI?

Bel met **0475-321630** of

stuur uw e-mail naar
pr-aviisi@vnf.nu

Bekijk de
vernieuwde
website

www.vnf.nu